ΤΡΙΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: ΑΥΚΟΥΡΓΟΥ 8
ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΩΝ: 20591 ΠΙΕΣΤΗΡΙΩΝ: 21553

Ἡ Βραδυνή

ΕΤΟΣ 120ον (1936) ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 3048
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Α. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΛΕΩΝ. ΜΠΟΡΤΟΛΗΣ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΧ. 2

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΔΙ' ΥΣΤΑΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ

Ἀριστερά: Τὸ θωρηκτὸν «Λέβερκοῦζεν» εἰς τὸ Μπρίντεζι. Δεξιά: Ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος πρίγκηψ Παῦλος εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Μπρίντεζι.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ἡ καταγγελία διὰ τὴν ἐλλειψὶν ἰθυνούσης τάξεως μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ της δὲν διατυποῦται βέβαια διὰ πρώτην φοράν. Ἐκκωλοφόρει ἀκόμη καὶ εἰς κάποιας ἐπιδείξεις διὰ πρώτην ὅμως φορὰν μᾶς ἔδωκεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς, μὲ τὴν δαρυσήμαντον ὁμιλίαν του πρὸς τὰ μέλη τῆς «Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως» σαφῆ καὶ συγκεκριμένην τὴν ἔννοιαν τοῦ π ρ ο ὑ π ο ν τ ο ς —μᾶς δέξηγησε, δηλαδὴ τί εἶνε ἰθύνουσα καὶ τί πρέπει νὰ εἶνε διὰ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸ ἀνάστημάτης τὴς καὶ, πρὸ πάντων, ποῖοι καὶ πῶς παρίστανται ὑπὸ τὴν ἰθύνουσαν χέρα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἡμῶν Ἀλγούστου. Καὶ ἔδωκε ἡ πρόσκλησ ἡ μικρὰ καὶ ἀσόξο ἐστορία τὴς δλίβεν ἰθυνούσης τάξεως, ποῦ ἰστατο μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κοινωνικῆς μας λεραρχίας.

«Ἀριστοκρατίαν — τονίζει ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς — ὁ τόπος αὐτός, ἀφαστακτὸν δηλαδὴ γένος, δὲν κατώφωσε νὰ ἔχῃ. Ποῖα λοιπὸν ἀνωτέρα τάξις ἐσχηματίσθη; Ἐσχηματίσθη βαθμιαίως μία ἀνωτέρα διανοουμενὶ τάξις, ἡ ἀποία προβὴθεν ἐς τῆς ἐπικρατήσας διαφόρων ἀτόμων διὰ τῆς ἐπιτυχίας των εἰς τὰς κομματικὰς διαμάχας καὶ παρεπίτευμς μὲ αὐτὴν ἐξ ἑτέρων ἀτόμων, ἄτινα ἐπέτυχον τὸν πλουτισμὸν των ἢτοι διὰ τῆς ἐργασίας — τοιοῦτοι ἄνδρες πλουτησάντες διὰ τῆς ἐργασίας των ἔπηξαν, ἀλλὰ μεσουσιμένας ἀρδάντες — ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκκαθαλλόσσας τῆς ἐπιροῆς των ἐπὶ τῶν κομματικῶν Κεθερνήσεων. Εἰς τοῦτους δὲ προσετέθησαν καὶ μερικοὶ κοσμικοὶ κύκλοι, περισσοτέρωτες τοῦς ἐκαστοτε ἰθύνοντας πρὸς ἐπίδειξὶν καὶ ἐπιδολὴν των δι' αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἀπὸ ἐδοι ἀπὸ τέλων τὸν πορῆνα τῆς ἰθυνούσης τάξεως τὸν Ἀθηνῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν συνέχομεν ἐκ παράτων τῆς Ἑλλάδος πλέστοι ἐσοι ἄνθρωποι, οἴτινες ἀπόδεικσαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκατάλλεισν τοῦ Κράτους ἀρὸς αἰκάθαρστα φύσεως ἰδιοτέλειαν. Ἐπέδρασν οὕτοι μοιραίως ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὰς Κυβερνήσεις προσώπων διὰ τῶν ἐργατῶν τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὰς ἐργασίας των ἀτόμων, ἄτινα, κάποτε μὲ λιόχρεα καὶ πολίτης ἀξίας, ἤσαν ὅμως μεμονωμένα καὶ ἔκαστον μόνον δι' ἑαυτό. Ἰδιαίτερος ἔπεβρον ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ διὰ τοῦ Τύπου, ἐπὶ τῶν πρόφασν γενικῶν ἐπιδιώξεων, ἐθφράσεων καὶ ἀγωνιῶν ἐν συμφέροντα. Ἔλνε ζήτημα ἐάν ἡ ἰθύνουσα αὕτη τάξις τῶν Ἀθηνῶν ὑπερέβαινε τὰς 5 ἑοὺς ἢ χιλιάδας ἄτομα. Καὶ ὅμως χάρις εἰς τὰ μέσα τοῦ καὶ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ καὶ τὴν συνδρομὴν μεγάλης μερίδος τοῦ Τύπου, παρίστα ἀπαστὴν καὶ ἐνεφανίζετο ἀς κοινὴ γνώμη ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος, ὁ ἀποτελούμενος ἀπὸ ἀξίας εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐ. μοτήμας, τὰς τέχνας, εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἐπαγγέλματα καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἀπασχόλησιν, ἄλας αὐτὸς ὁ ἄλλος κόσμος ἔβρε κατ' ἄπαια ἐκμονωμένα καὶ ἐπομένως κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβρέσῃ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ τόπου. Ἄρα ἀπτιγοτέτερο. Διότι καθὼς μόνος τὸν δὲν ἠθόνατο νὰ ἐπιβρέσῃ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ τόπου, ἄρα ἀπτιγοτέτερος. Διότι καθὼς μόνος τὸν δὲν ἠθόνατο νὰ ἐπιβρέσῃ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ τόπου, ἄρα ἀπτιγοτέτερος. Ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος, ὁ ἀποτελούμενος ἀπὸ ἀξίας εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐ. μοτήμας, τὰς τέχνας, εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἐπαγγέλματα καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἀπασχόλησιν, ἄλας αὐτὸς ὁ ἄλλος κόσμος ἔβρε κατ' ἄπαια ἐκμονωμένα καὶ ἐπομένως κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβρέσῃ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ τόπου. Ἄρα ἀπτιγοτέτερος.

«Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ θεωρῶμεν τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὡς τὴν ἰσάτην μορφὴν κοινωνίας καλλιτεχνῶν, νὰ στοχεύῳμεν δὲ ἄλοι μας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτέρικὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, πρὸς τὴν Σπάρτην καὶ τὴν Μακεδονίαν, Πρὸς τὴν Σπάρτην ἡ ὁποία ἤρχισε τὸ ἔργον τῆς πολιτικῆς ἑνώσεως καὶ τῆς πολεμικῆς ἐπιφυτήσεως τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρὸς τὴν Μακεδονίαν ἡ ἀποία ἐτελείωσε τὸ ἔργον τοῦτοο.

Κατέληξε, τέλος, ἀφιερώσας ἕνα πραγματικὸν ὕμνον πρὸς τὴν πατριδαγίαν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ εὐνοηθῇ ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Κράτους.

«Εἶνε ἀνάγκη — ἐτόνισε — νὰ ἀφαστεῖλωμεν τὰ ὅρα τοῦ ἀτομισμοῦ μας εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ἀφιερωμένον κοινὸν καὶ νὰ ἐκφθίωμν τὸν τὴν πατριωτίαν, τὴν γενικὴν πιθαγίαν τοῦ κράτους. Κράτος ἄνευ ἢ ἐκθλίωσις τῶν ἀτόμων δὲν ὑπάρχει. Μὴ φαντασθῆτε ὅτι δύνατα νὰ ὑφίσταται κράτος, τοῦ ὁποίου τὰς ἐπιδιώξεις νὰ μὴ συναισθάνονται νὰ μὴ τὰς ἀνεγνωρίζῃ καὶ νὰ μὴ τὰς ἐνδυναμώῃ ὁ ἀπὸς τοῦ ἀτοίου τὸ κράτος εἶνε ἡ ἐλθίωσις. Κράτη βιαζ στιφζόμενα ἀνωμάτοπιὰς ἐπὶ τῶν ἐογῶν εἶνε παρόδοξα. Ἐκεῖ ἄτοω ὁ πόλῆς αἰσθάνεται ὅτι τὸ κράτος εἶνε ἡ πραγματικὴ ἐκθλίωσις τῆς θελήσεώς

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ, 15 Νοεμβρίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἡ Φλωρεντία προέπεμψε τὶς σειτὲς σοροὺς τῶν Βασιλέων μας μὲ τιμὲς ἐθνικοῦ, μὲ συγκίνησι, μὲ στοργὴ ἀληθινὴ ἀδελφικὴ. Δὲν ἤτεν κάνα ὁ σεβασμὸ, ἡ ἐκτίμησις ποὺ ἡ δοξασμένη πόλις ἔτρεφε πρὸς τοὺς ἀπιωτήσους Βασιλεῖς μας, τοὺς ἀπαίους ἀγγόυρους παρομείνανταες χρόνια ἐδῶ, ἔφερε αἰσθήματα ἀπιεφνόμενα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ὅσοι Ἕλληνες παρευρέθησαν τὴν ἀκολουσίαν εἰς τὸ ἐπίγειον παρεκκλήσιον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν μετφορὰν τῶν φερόντων ἀπὸ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸν Σταθμὸν Ἕξπαν στιγμὲς ἀδιαμόνητες. Ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Α. Α. Υ. Υ. προσῆλθον βαριυσεθοῦσαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἠσπάσθησαν τὸ Εὐαγγέλιον, ὅσον ἔκρατα ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων, ἡ κατανυκτικωτάτη ἀκολουθία ποὺ ἠκολούθησεν ἐντὸς τοῦ παρεκκλησίου, ὅσον ὅλα ἄρχοντα παρακολούθουν ἐνῷ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ἀργὰ ἀπὸ τὰ μάτια, ἡ μετφορὰ τῶν Σορῶν καὶ ἐπειτα ἡ ἐκπόδισις αὐτῶν μέσα εἰς τὰ βαγόνι, τὸ ὁποῖον μετετράπη εἰς νεκροθάλαμον μὲ μαῦρα κρέπια καὶ Ἑλληνικὰ σημαίας, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σβύσουν ἀπὸ τὴν μνήμην καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ Ἕλληνος. Τὴν ὥλιν τελετὴν, ἀφιστορὰν καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἐκράτησε μέσα στὰ ὅρια τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἡ στάσις τοῦ λαοῦ τῆς Φλωρεντίας. Ὁλίγην τὴν ἡμέραν χθὲς ἔβρεχε συνεχῶς. Ἀπὸ τὰς δύο μέχρι τὰς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα ἡ βροχὴ ἔνννε καταλλεισιαία. Καὶ ὅμως τὰ πλήθη ποὺ ἤσαν εἰς τὰ πεζοδρόμια τῶν ὁδῶν Λέοντος Δεκάτου καὶ Μιλτονος, ἀπαν ὑφοῦτα ἡ Ρωσική

Μία παλαιὰ φωτογραφία ἀπὸ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΚΡΙΚΗΝ ΠΟΜΠΗΝ ΕΚ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ ΕΙΣ ΜΠΡΙΝΤΕΖΙ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ

ἐκκλησία, τὴς παρεκλέψας μεγάλης ὁδοῦ Γιακοῦζπαε Μποῦτα, εἰς τὰς πλατείας τοῦ σταθμοῦ καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς τῆς Ἰταλικῆς Ἐνότητος, τὰς λοιπὰς ὁδοὺς, ὅχι μόνον ὅσ' ἀφώνουν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρ ἐκλεκτόνοντο. Δὲν ἤτεν οὔτε πεφέρτεια, οὔτε ἐκδηλωσὶς ἀπολύτου τοῦ θεάματος, ποὺ ἄθων τὰ κλάη ἐξαίρετα, τὰ ἄκοα ἀνεπρομαστέοντο κάτω εἰς τὴν ἀνέμη τὴν πολύκοσμ Ἐπιστολὴ, ἄπαστες ἔβαιναν τὰ κλάη ἐξαίρετα ἱερὰν κάθισον.

●●●

Ἡ συναλοιστικότερη στιγμὴ ἤταν στὰ σταθμὰ. Ἔγν διακοσιφὴ μὲ βασιλικὴν, μὲ ἀρχοντικὴν, ἀλλὰ γε κανείς, σεμνοτέρτεισν καὶ αὐστηρότητα. Σὲ κάθε πέντ' ἔξη βήματα ἔβαν στημένες πελάρες Ἰταλικὲς καὶ ἑλληνικὲς σημαίες, πέντ' ἔξη μαζί, ποὺ εἶχαν στὴν κορυφὴ μαῦρα πένθιμα ὑφάσματα. Τὰ βασιλικὰ περιέτρεχαν καὶ ὅλη ἡ ἀποδόβρα ἔφαν σερσαμένα μὲ κόκκινος τάστρατς. Ἀπέναντί μας ἔνας λόρος τοῦ Σώματος Στρατοῦ τῆς Φλωρεντίας, λίγο πιὸ πέρα ἡ Φλωρεντινὴ τοῦ Σώματος καὶ ἔπειρς ἀπὸ τὰ βαγόνι ποὺ θὰ ἀνταπέθεντο τὰ φέρετρα ἤσαν παρατεταγμένοι οἱ θωρακοφόροι τῆς φρουρᾶς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἰταλίας, μὲ τὴ μεγαλοπρεπεῖς στολές των καὶ τὰ ἀπαστράπτοντα μπρονίζοντα κράνη των, κρατοῦντες γυμνὰ τὰ ξίφη. Ἔξαφνα στὴν ἀποδόβρα ἠσφιμιεύθη κάποια κίνησις ἐς μέρος τῶν ἀστυνομικῶν, ἔκειτα ἔλοι παρέμειναν ἀκίνητοι. Νεκρικὴ σιγὴ ἐδοσίλεινε. Τὴ πρόκαιρα τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἀστυνομικῶν, τῶν στρατιωτῶν ἀκόντα. Τὴν ἴδιαν στιγμὴν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ Βασιλικοῦ περιπτέρου ἠκούσθησαν νεκρόσιμες φαλμῳδίες. Ἀμέσως σχεδὸν ἔκειτα ἐφάνη ἡ Μητροπολίτης Θυατείρων μετφοκειζόμενος ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτην τῆς ἐκκλησίας τῆς Ρώσης Σιωτὸν καὶ τὸν ἐφημέριον τῆς ρωσσικῆς ἐκκλησίας τῆς Φλωρεντίας Ἰωάννην καὶ φαίλτας καὶ ἐκολοτεῖῶν τῶν σταυρῶν ποὺ προηγεῖτο. Ἔπειτα ἠρχοντο τὰ φέρετρα, αἱ Α.Α. ΒΒ. ΥΥ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἐλένη, ἡ ἀποιοφγοὶ καὶ ὅλλοι ἐπίσημοι. Ἡ κομψὴ ἐόδλῆς βραδύτατα. Μόλις ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀποβάθρον, ἡ Φιλαρμονικὴ ἤρχισε ν' ἀναπαρρόῃ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἐνῷ ὅλοι ἔστοντο εἰς προσοχὴν, στρατιῶται παρουσιάζον ἄπαλα καὶ ἡ σημαία τοῦ Ἰταλικοῦ συνταγματος ἐχαιρέτα κελεμένη.

Οἱ Ἕλληνες μὲ λυπωσὸ κοπωλόθον τὸ φέρετρο ποὺ ἐπροχώρει ἀργὰ κάτω ἀπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου καὶ μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἤτο ἡ ἱερὰ σορὸς τοῦ Στρατηλάτου. Δὲν ἠκούετο τοῦρα τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Ὕμνου μας. Πόσες ἀναμνήσεις, πόση δόξα, πόση ἀγάπη μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ φέρετρο ποὺ ἐτύλιγεν ἡ κυανόλευκος ἔνας τραγικὸς κύκλος ἐκλείνεν ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἔνας κύκλος μεγάλος, ποὺ περιελάμβανε ὅ,τι ἤταν χωρισμένο, ὅ,τι ἤταν σκόπιο. Οἱ Ἰταλοὶ Ρωσαῖοι τὴν ἰφρότητα τῆς στιγμῆς, ἔσαν ἐμφανίσεν ἡ στάσις των, ἡ συννεφιασμένη ὄψις των, Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες ἐκκυτάζονταν μὲ τὴν ἴδια σκέψι. Ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ μὲ τὴν Ἰταλικὴ ψυχὴ συνηντήσαν σὰν ἀδελφὲς πάνω ἀπὸ τοὺς τιμημένους νεκροὺς.

●●●

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας χθὲς σ' ὅλη τὴ Φλωρεντία ἤταν ἡ μεταφορὰ τῶν Βασιλικῶν Σορῶν. Ὅσου καὶ νὰ σπιγάνατ. ἄν ἐλέγατε πὼς εἶσθε Ἕλλην, θὰ σᾶς μιλοῦσαν γ' αὐτὸ καὶ σὰ σκάρο καὶ ἀ ἀκαβλῆς καὶ τὰ γκαρσόνια στὰ κέντρα καὶ στὸ ξενοδοχεῖο, ὅλοι τὸ ἤξεραν. Καὶ μιλοῦσαν μὲ τὸ σεβασμὸ, μὲ τὴν εὐλάβεια, μὲ τὴν ἀβρότητα, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν ὑπέροχο αὐτὸ λαό, ποὺ ἔχει παράδοσι καὶ θησαυρὸ τὴν τὴν κιγγένεια.

Εἰς τὸν σταθμὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταφορᾶς εἶχαν λυφθῆ ἐξαιρετικὰ μέτρα. Εἰς τὸ βαγόνι περίστρον δὲν ἐκτράπη ἡ εἴσοδος παρὰ μόνον εἰς τοὺς ἐπισήμους. Ἐξαίρεσις ἔγινε διὰ τοὺς Ἕλληνας. Καὶ τοὺς ἐπιδεχόντο μὲ τόσην εὐγένειαν, τόσην ἐγκαρδιότητα.

Ἡ Φλωρεντία ἐφιλοξένησε τοὺς νεκροὺς μας τόσο χρέα. Ὅταν ἤλθεν ἡ στιγμὴ νὰ τοὺς ἀποχωρετήσῃ, ἀπέδωκε πρὸς αὐτοὺς τὴς τελευταίας τιμὲς καὶ τὸ τρόπον ἀντάξιον τοῦ μεγαλίου τὴς δόξης τῆς. Καὶ ἤσαν ἀπολύτως δικαιολογημένοι οἱ Ἕλληνες ἐκείνοι ἀπὸ τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν τελετὴν, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν ὅτι αἰσθάνονται πὼς βρίσκονται ὄχι σὲ ξένον μέρος, ἀλλὰ στὴν πατρίδα των.

Τώρα ποὺ τὰ ἑλληνικὰ νερὰ σιωτοῦν ἀντιόμονα τὰ παραλάδων τὰ ἱερὰ λείψανα ποὺ φέρνει τὸ καράβι τὴς δόξης καὶ τῆς νίκης, τώρα ποὺ ἡ ἀγκαλιὰ τῆς ἀττικῆς γῆς ποσμένει νὰ δεχθῇ τὸς ἀγαπημένους τὴς Νεκροὺς, στὴν ἅγια αὐτὴ στιγμὴ τὴς βαθυτάτης μυσταγωγίας ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ θὰ αἰσθάνεται δ.τι στὸν ἱόνο τὴς παραστάθηκε μιὰ μεγάλη ἀδελφὴ τὴς — ἡ Ἰταλικὴ ψυχή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΕΠΑΥΣΕΝ Η ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ ΚΑΙ Η ΣΠΑΤΑΛΗ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΙΠΟΥΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Νοέμβριος, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Τσίπουρας περιοδεύετον αἰφνιδιαστικὰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν. Ἤθελε νὰ διαπιστώσῃ ἐὰν οἱ ὑπάλληλοι ἐκτελοῦν τὰ καθήκον των, ἀρέπισης καὶ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν ἀλληθοιῶν τῆς ἐπαιθρίας. Ἡ τελευταία χρονιὰ, τόσον ἀτυχὴς διὰ τὸν ἀγρότην σταφαγονῆς, ἔφερε καὶ τὴν ἀνεργίαν εἰς τὴν ἐπαιθρίαν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Ἐπὶ τὴν ἀνεργίαν ἔφερε ἐπὶ ὁ ἀπόλλιπ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ******

ΡΟΔΟΣ

ΤΟΥ κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑ

(Απαγορεύεται η ανατύπωσις ολου της έγγραφου άδειας του συγγραφέως)

Ἀτυχοῦς ἱστορία τῆς Ρόδου κατά τό χρονικόν διάστημα 1900 — 1922 εἶναι ἀπό μιᾶς ἄκρας τά φῶς τῆς δημοσιότητος μέχρι σήμερον καί γενικώς ἐπί τῆς ἑλληνικῆς τάξεως ταύτης γνῶσιν οὐ σπανί εἶναι κατεχόμενα, ἄκρως χειρότερα καί σχεδόν ἀπόκοπτον εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῆς γνώσεως περί τῆς Ρόδου καί ἐν γένει τῆς Δωδεκανήσου.

Τοῦτο εἶναι ἀποψίας ἄξιον διά τόν γνωσζόμενο ὅτι ἐνῶ μέν ἡ Ρόδος καί γενικώς ἡ Δωδεκανησιακή λαοφόρα περιοχή μεγίστων μόλυνσιν παρεδόθεσαν καί θρύλων καί χαρακτηριστικών λαϊκών τραγουδιῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι Ρόδος ἐσφετέριστο δυναμικοῦ διά νεχίων τινῶν τοῦ μεγάλου των πλούτου νά ἐκφτύσωσι καί νά ἐνθαρρύνωσι ἀλληθῆς ἐθνολογικήν ἐρευναν, ἀγῶρασν τήν ἐπιστέραν των πατρίδα, ἤδη φύσιν διά τό ἔργον τοῦτο.

Ἀί μόναι, πηγαί περί Ρόδου, καί οἱ περισσότερες τῶν ὅσων ἡσυχίσθησαν περί τῆς ἀρχαίας ἱστορίας νέων, ἀπεδείσθησαν εἰς τάς περιόδους τῆς παρχρυσταναῖας ἐποχῆς καί ἡγέτισαν ἐε πηγάν ἀχρεῖον συγγραφέων, ἐνῶ ἡ λαογραφία τῆς νήσου ὅμ μόνον παρημελήθη, ἀλλά ἠγνοήθη σχεδόν, πλήν τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Σπ. Ζερβοῦ. Ἐπί κατά μέγα μέρος ἄνευ συγκεντρωτικοῦ ἔργου τῶν πολιτικῶν ζητημάτων ἀπό τό 1912 καί μετέπειτα.

***

Κατά τινα ἔκ τῶν ἐπικρατεστέρων ἀφῶλων, ἡ Ρόδος ἀποκαλεῖται τήν ἡ νομοσίαν καί συνεννοήθεντες καί αὐτοί τοιχῶς καί μυστικῶς ἀπεφάσισαν νά ἐπιτάσσν αἰφνιδίως καί καταφαζῶν τες δοσις ἠθίνοντα νά ἐμπιστεύσωσι τρόων καί σπασμῶν.

Συνάμα καί ἐπιτρόπη ἔτη συνίδης κατά τήν μακρόν κρεῖσον τῆς δουλείας ἐ κατακτατικά δηλαδή ἐστράφησαν πρός τόν κατά τό μητροπολίτου καί τόν πρεσβευτάβόν. Διότι ἐνοῦχεζεν ἐκ αὐτοῦ ὅτι ὁ κλῆρος πάντοτε ἀπτεῖλεν τήν ψυχήν καί τήν ἰθίνωσιν δύνων τῶν συφφαπτικῶν ἐξεγέρσεων.

Οἱ συνωμόται δέν ἐνοῦχεζον τάς ἀποψάσις καί κατεπιμήθεν καί προσφτεῖρήθησαν αἰφνιδίως.

Ὁ μητροπολίτης βόσφιος συνελφθη ἐβδ ἐπιφ. τρεπτάφων εἰς τήν μητρόπολιν, ἐπιφθῆ πρό τῆς θύρας τῆς μητροπόλεως καί κατεσφάγη.

Τακτικόμενοι μετά τοῦ μητροπολίτου καί τόν πρεσβευτάβόν, ἐκεῖ ἐνοῦχεζεν ἐκ αὐτοῦ ὅτι ἐξ ἀλήρος πάντοτε ἀπτεῖλεν τήν ψυχήν καί τήν ἰθίνωσιν δύνων τῶν συφφαπτικῶν ἐξεγέρσεων.

Οἱ συνωμόται δέν ἐνοῦχεζον τάς ἀποφάσις καί κατεπιμήθεν καί προσφτεῖρήθησαν αἰφνιδίως.

Ὁ μητροδολίτης βόσφιος συνελφθη ἐβδ ἐπιφ. τρεπτάφων εἰς τήν μητρόπολιν, ἐπιφθῆ πρό τῆς θύρας τῆς μητροπόλεως καί κατεσφάγη.

Ἀλλά ἐνῶ ἡ ἀνάπαυσις τῆς ἀφῶλου ἐνοῦχεζεν ἐκ τῆς ἀφῶλου ἐνοῦχεζεν ἐκ τῆς ἀφῶλου ἐνοῦχεζεν ἐκ

Ν. ΛΑΣΚΑΡΗ

ΔΟΞΑΠΑΤΡΗΣ

Ο ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟΣ ΤΟΥ ΑΡΑΚΛΟΒΟΥ

Χαμήλωσε την φωνή σάν νά 'τάξω άκόμα γιά νά μή σέ κάνω νά φωλιάσης ! Ἄν ἤξερες πόσον κιπρό τώρα σ' ἀγαποῦσε μυστικά καὶ πόσες φορές τήν ν' ἀνοίξω τήν καρδιά μου στόν Ἀρχοντα πατέρα σου γιαρίς νά τολμήσω νά τοῦ μιλήσω, γιατί δέν ἤξερα σύ τί θέλεγες γιά τό τολμηρό μου αὐτό. Μά τώρα, τώρα πιά ποῦ ξέρω, κανείς δέν θά μπορέση νά μ' ἐμποδίση. Αὔριο μόλις Ἐλθῃ..

Ἡ Μαρία τόν στιγμάτισε ἀποτομα.

— Ὄχι, Ἄγγελε, ὄχι ἀκόμα. Δέν εἶνε σωστό τώρα πιά ὁ ἐχθρός κρούει τήν θύρα μας καὶ ἕλος μας ἡ νοῦς πρέπει νά εἶνε ἀτμόμαχος στήν καρτέρια, δέν εἶνε σωστό νά ἐπιξέουμε ἐμεῖς στόν ἄρχοντα - κύρη μου τώς συλλογίζομαστε τόν ἔρωτα. Ἀφησε νά περάσουν οἱ δύσκολες μέρες καὶ ὕστερα..» Ὁ πατέρας μου δέν θά τή δέξαιε ὄχι τή θέλησή μου. Μ' ἀγαπᾶ τόσο.. καὶ εἶσαι καὶ σύ γι' αὐτόν τόν ἕνας γιαθός του ἀνεκτίμητος. Κάμε λοιπόν λίγη ὑπομονή.

Τήν ἀγκάλιασε καὶ πάλιν καὶ ἔκλεισε τό στόμα της μ' ἕνα θερμό φιλί. Ἡ νύχτα εἶχεν ἐλθει καὶ πάνω ἀπό τίς κορφές τῶν δουνῶν Ἐλμπασε ἕνα ἀστρο. Στό δρεβνό ἀγέρι ἐπλατάγιζε τό δυζωντινό λάδορο μέ τόν διπόφαλο..

ΖΗΔΕΙΑ

Ἡ Μαρία δέν εἶχεν θάκον, ἔστω τρόμαξε, γιατί τήν φάνηκε πώς διέκρινε κάποια σκιά στό κεραλόσκαλο τοῦ πύργου.

Τήν ὥρα ποῦ συνεπρμένη ἀπό τό αἰσθημα ἀγκάλιαζε τόν νεαρό πρωτοπαθαρίο, ὁ Γαβρίλ ἀνέβαινε σιγά τήν σκάλα καὶ εἶδε τήν σκηνή. Λαμπλωστε γρήγορα τό κεφάλι γιά νά μήν τόν δοῦν καὶ ἔκαμε πώς μιλᾶ στήν Θεόδωρο ποῦ ἀργότερα κίπο του.

Μιά τρομακτική ὠρράτης τοῦ εἶχε χαλοῦμε τό κρόσωπο καὶ γί' αὐτό μόλις τοῦδωσε τίς διαταγές ὁ Ἄγγελος, ἔφυγε διαστικά γιά νά μή φανερώσης τήν συγκίνησί του.

Θά ἤταν ὕμολο νά καταλάβη κανείς τί γινόταν μέσα στήν ἀψχή τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ σπαθαρίου. Ἤτανε ἕνας χρόνος τώρα ποῦ κατεξίνοντας ἀπό τά δουνά τοῦ Ταύγετου ποῦ κατοικοῦσεν ἡ φυλή του, οἱ Μελιγγοί, εἶχε ζητήσῃ νά ὑπηρετήσῃ στό τυμάριο τοῦ Δοξαπατρῆ, φτωμένος γιά τήν καλλιγραφία καὶ τήν ἀνβρειοσύνη του. Τό σλαβικό αἷμα ποῦ ἔρρεε στίς φλέβες του τόν ἔκανε διαφορετικό ἀπό τούς ἄλλους γνησίους ρωμαίους ποῦ κατοικοῦσεν τόν βρόγο τῶν Σκορτῶν. Ἤταν πονηρό, ὑπουλος, δέν κύτταζε ποτέ του κάφαρ τόν ἀνέναντί του καὶ ἄρριχνε διακριδῶς λοῦες ματιές κυττάζοντας τί γίνεται γύρω του μέ τήν ἔφρυτη ἐκείνη περιφρόνεια τῶν φθονερῶν καὶ κάθε πουλῶν ἀνθρώπων ποῦ ὅλα τά ζηλεύουν.

Φίλους δέν εἶχε κάμει ποτέ του μέσα στό κάστρο. Ἀν ἔβλεπε κανείς κτικός καὶ ἀρωσιώμενος στό καθήκον του, ἀν καὶ με ὅλους φερνόταν γλυκά καὶ φιλικά, ἐν τούτοις σκῆπτε τόμο του μιά ἀοστιστία καὶ δέν ἠμποροῦσεν νά τήν ἀποκρύψουν οἱ ὀρεινοί αὐτοί καὶ εἰλικρινεῖς πολεμιστοί.

ΝΕΣΤΩΡ ΛΕΣΚΑΡΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τιμὴν εὐκαιρίας τά κάτωθι, εἰς ἀρίστην κατάστασιν:

Μία κορδέλλα ἠχολογική, Ἔνα Γκονφέλ ingersoll, Ἕνα ταχυδρόμικον μηχανουργικόν, Ἕνα σύνθετον μετά τῆς τραπέζης. Μία ὀθόνη ἠχολογική. Ἕνα ταχυδρόμικον ἠλεκτρικόν. Μία πετρελαιομηχανή Better 10 ἵππων. Πληροφορίαι Ἀθήνας Βάμβα Πολυδεύκους 5, Πειραιά.

ΣΤΗΝ ΓΗ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

***** ΑΚΡΩΤΗΡΙ: Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΑΙΜΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

(Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Γ. Κοντανολέου)

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. Σ. ΒΟΡΕΙΟΥ

Περιοχή Ἁγίου Κωνσταντίνου τό 1570. Κάτω στό Καθολικό ὁ Ἀνανιάς ὁ ἡγούμενος δέν εἶχε ἀζήτητο τί θά συνέβαινε, ἔβλεπε μονάχα νά μιζεῖσουντσι, ἕνας ἕνας οἱ ρι-ζάγκες καὶ τό φάνγκα περίεργο.

Τό μοναστήρι Πρέβελη στήν ἐπαρχία Ἁγίου - Βασιλείου Ρεθύμνης, ὁ ἡγούμενος τοῦ ὁποίου Μελχισεδέκ Τσουδερός, ἔτους μαχόμενος μέ 70 μοναχοί κατά τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821.

(Φωτογραφία Ν. Χρυσοπλάκη — Χανιά)

Κάτι ἔτρεγε, βιβέλια κάτι ἔκτακτο καὶ σοβαρό, νά συναβροῦνται τέτοιο καιρό καὶ μέσα σέ μιά τέτοια τρομοκρατία, ἀπό τίς κορυφές τῶν ρουνῶν καὶ τά πέρατα τῆς Κρήτης οἱ πιό ὀνομαστοί ἀρχοντες, μέ τά τουφέκια καὶ τά σπαθιά τους, μέ μαγκίρια στή μέση, μαγκίρια σ' ἀσημένιες θήκες, νά κατεβαίνουν κατάκοποι, νά περνοῦν τ' Ἀκρωτήρι, χωρίς νά τούς σταφῃ εἴδηση κανείς καὶ νά κατηφορίζουν πρός τό Καθολικό μέ προσοχή. Δέν ἤτανε ἄλλο καὶ ἐξαιρετική γιοστή νά πῆς πώς μαζεύουντσι; Νά ἀρνησκευτικό λόγο.

Ἀπό τήν πόρτα τοῦ κελλιοῦ ἔκουε ὁ Ἀνανιάς τά γαυγίσματα τῶν σκυλιῶν, τίς περπατησιές τῶν ζῶων, κάθε τόσο καὶ νέος ἐπισκέπτης προσεπίθετο στούς ἄλλους, κάθε ἀρχοντας κι ἕνας ὁπλοφόρος μαζί του, τριάντα ἔξ ἀργονες εἶχαν μαζευτῆ, ὡς τό βράδυ ἀπό δέκα ἑκατό περισσότερες. Γνῶρίζε τούς περισσοτέρους" ἤξερε τί διγόνκας καὶ τί μάστη εἶχανε μεταξύ τους γι' αὐτό κι' ἀπορόσδε, πῶς τά κατάφεραν νά μονιάσουν ἔστω καὶ τή τελευταία στιγμή.

Ὡς τόσο κατέβη κε στό κρουαλίο νά γκρατήσῃ μερικούς ἀπ' αὐτούς, τούς πιό γνωστούς καὶ φίλους του. Εἶχανε ἔρεξεῖδια, οἱ καλόγεροι δίνανε στά ζῶα τροφή κι' αὐτοί — οἱ ριζάγκες—ἀποσθέντιαζαν μεταξύ τους. Τούς γαμπετᾶ ὁ Ἀναγιάς, προσποιεῖται ὅτι ἀγνοεῖ τά πάντα, κολεί τούς πιό ἀγενεύς στό κελλί του νά μάθῃ, γιά τοῦ πολν τί πρόκειται νά γίνῃ. Ἔκαμε δέξεια τό σκοπό τῆς ἀφξέιδς τους —ἔρθανε στό Καθολικό γιά Συνέλευσι—γκαγκρε μά ὁς τόσο ἐξόρασε σοβαρό ἐ ς ἀμφοῆλες γιά τήν ἀπεπυχία.

Ὁ θεός τά εἶχε καλά μέ τούς Βενετσιάνους, δέν τό πείραζαν τό μονασθρι, τί ἀνάγκη νά στεγάσῃ τώρα στό Καθολικό ὁλους αὐτούς τούς φθλοφόστους συνομώσες; Ὅμως θά τάκανε, γιά γέρι, δγι θική τους, ἀλλά τήν Κρήτη, ἀν τοῦ ἔβγαγν τήν διαδεξάπιστι, πῶς θά μόγκαζαν πρός τό κοινό σκυρέρον. Σκεφτνήσανε ἄλλι καὶ γιά νά τοῦ βάλουν τήν ἐμπιστοσύνη τους, τοῦ ἀναθέσαν τήν ἐπιστεία, θά μπαίνανε στήν αἴθουσα τοῦ ἡγουμενείου γωρίς ὅπλα — μηῆς σουγνά ἐπάνω τους — καὶ ὁ Ἀνανιάς εἶχε τό δικαίωμα νά τούς κλείση μέ σα μέγρις ὅτου καταλήξουνε σέ ἀποφάσεις. Θά τελείωνε ὅλα, θά ἔπαιρν νε τίς σκέψεις καὶ τότε μονάχα θά τοῦς ἔβλε τήν ἄξεια, νά ἐγνοῦν.

Νύχτα ἀκμαία, τά σήμαντρα τοῦ Καθολικοῦ κτυπόσανε τόν ὄρθρο. Πρώτη φορά συνέβαινε αὐτό νά ξε ἀταράσσετε; ἡ σιωπή καὶ ἡ ἡρεμία τοῦ μοναστηριοῦ τόσο πρωί. Ἐξαιρετικός ὄρθρος ἐκείνος ἔκεῖ, νά γεμίζῃ ἀπό τ' ἄγιο πνεῦμα τά ἐκκλησάκια ὁ σεβάσιος; κόφιος καὶ κόφιος μορφές ἠθοβλογικές καὶ ἀπράντανγες; στό φόδο. Πρώτη φορά ἡ σκαλιγτή, ἀπό τό ἄφαρο ἐκκλησιά, ἔβλεπε ἀφτό τό σαρίφερο ἀκροατήριο, τοῦ ἐπιλεγμένου γιά τήν ἐκκλησιαστικά ἐξ πολιτικῶν γιά νά ἐκφρασθῆ ἐλεύθερα καὶ τά ὅπλα τοῦ καὶ τά σπηρο-λόγο αὐτοῦ. Ἀνεκτέεψαν τήν ὀρχσκεία μέ τήν ἠθικιή ἐξέγερση, δάκρυσαν, συγκίνησις μεγάλη, συγκλονιστικά ἀπό τίς κορυφές τῶν ρουνῶν καὶ τά πέρατα τῆς Κρήτης οἱ πιό ὀνομαστοί ἀρχοντες, μέ τά τουφέκια καὶ τά σπαθιά τους, μέ μαγκίρια στή μέση, μαγκίρια σ' ἀσημένιες θήκες, νά κατεβαίνουν κατάκοποι, νά περνοῦν τ' Ἀκρωτήρι, χωρίς νά τούς σταφῃ εἴδηση κανείς καὶ νά κατηφορίζουν πρός τό Καθολικό μέ προσοχή. Δέν ἤτανε ὅλα καὶ ἐξαιρετική γιοστή νά πῆς πώς μαζεύουντσι; νά θρησκευτικό λόγο.

Ἀπό τήν πόρτα τοῦ κελλιοῦ ἔκουε ὁ Ἀνανιάς τά γαυγίσματα τῶν σκυλιῶν, τίς περπατησιές τῶν ζῶων, κάθε τόσο καὶ νέος ἐπισκέπτης προσεπίθετο στούς ἄλλους, κάθε ἀρχοντας κι ἕνας ὁπλοφόρος μαζί του

G. JACKSON

ο Τυχοδιώκτης

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΔΙΑΣΚΕΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο γέρος σήκωσε τα χέρια κ' έκείνη τα δικά της.

— Είνε δλήθεια, δτι μ' άγαπάς; μ' άγαπάς πολύ ; την ερώτησε ντροπαλός ο κυρλάς. Γιατί κομμά φορά μού παρουσιάζουν ός εμπόδιο την ηλικία. Ε ! υπάρχει δέδεια διαφορά!..

Μιά φλόγα μέσους άπέρασε το πρόσωπο της Πεπίνας:

— Πώ ! δν ! δνομα του Θεού ! είπε, τί λόγια εί' αυτά ;

Ήξερε ποιός τήν καταλέμανε. Και μέ σοβαρήν φωνή, προσέθεσε:

— Ξυπνήστε, κύριε, τρώτα μου σύβρα. Ήτανε στήν ηλικία σου. Στήν Βόρκόνη τού είχαν τή δόη οι πενηντάρες γυναίκες άγαπούν τούς νέους. Μήπως δέν έχω τό δικαίωμα νά έχω κ' γώ άντίθετα γούστα κ' νά ζητώ τήν εύτυχία κ' τήν χαρά α' εκείνον πού θά μού τήν υποχρεθή πιό σοβαρή, πιό θετικά ;

Κάθε μιά της λέξη έκανε τό γέρο μαρμένο πρόσκυνο τού δρωτεμένου νά χαμογελά. Τά χοντρά του χέρια δέσφιγγαν μέ λαχτάρα τά δέχτυλα τής προλκήτης γυναίκας.

— Ναί λένε θέματα, δταν προσπαθούν νά μέ κείσουν, δτι είνε δύνατον νά μ' άγαπήσης! Λένε θέματα! Ε! Πές μου.

Μέ μπαλκλεισμένα νά μάτια άνεμετρούσε τώρα τήν σοδαρότητα τών λόγων τού εκπέστερου νά τή. Σε κάποιοι στιγμή άνοιξε διαστικά καί τό κεγωμένο στόμα τής δκόμμκης στό στόμα τού Γκουεράντε. Ξκείνος τήν άκουσε νά τού λέγη σιγά-σιγά.

— Ό' άγαπώ.. Σ' άγαπώ κ' δ-κόβς !

Ἀπλωσε τά χέρια νά τήν άγκαλιάσ. Ξκείνη τού δέρφε.

***

Τό δρόδυ στήν Δρα άκρίδιάς τού ρανεδού δ Μικγτόρος Ὀλάδο νά Ρυμπέρα πέρασε μέ τό αὐτοκίνητό μου από τό ξενοδοχείο τού Δλόγν καί τόν πήρε. Σ' δλη τή διαδρομή, ὁ Μικγτόρος μιλόδσε γιά τίς καλλονές τού Ρίο.

— Κρίμα τού εἶπε τού κρέκει νά πάμε στό καζίνο τής Κοπακαμπάνα κάί αὐτό μᾶς ἀμποδίζει νά κόνουμε ἕνα ὡραίο περίπατο τού ἔχω σχεδιάσει. Θά προχωρόδσαμε κατά μήκος τής παραλίας κατεκλήρο γιά τό λεγόμενο τατά, τής ἐρχόμαν.

— Πρετιμῶ τό γιαζίζι εἶπεν ὁ Ὀλάδο, ὅπου ἡμκορεί κανείς νά δλέπη.

Ἐπαταμότησε τόν πρώτο μαῆτρ γνέ' ὁτέλ καί τού εἶπε νά τούς φροντίσῃ ἕνα τρανζελάκι, ἀλλά δέν ἦταν καί τόσο εὐκολο, γιατί ἡ αἴδουσα ἦταν γεμάτη ἀπό τήν καλλίτερη κοινωνία τού Ρίο. Ἡ μορομμένη ἀτμόσφαιρα, ἡ ὡραία μουσική, οἱ ὡραίες γυναίκες μέ ἔξωμες πολυτελεῖς τουαλέτες καί σστρατεγκά διαμαντικά, ἄνδρες ντυμένοι μέσα στά σμόκιν καί τά φράκα τους, δλα ἐπρόξειαν ἐκεί μέσα τή ζωή τής ζλιδής καί τών διασκέδασων τού κεντρά ἡ κοσμική κοινωνία τού πλούτου.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ

ΥΠΟ CHENDY HOLT

Ὁ Πέρρον, ὁ συνάδελφος τού Σλδερ πού εἶχε σταλή πρίν ἀπ' αὐτόν στόν τόπο τού ἐγκλήματος, εἶπε στόν νετέκτιβ.

— Κατά τό γιατρό πού ἐξήτασε τό πτώμα, ὁ σταραγγλισμός τού νέου ἔγινε μέλις πρό μιᾶς ὡρας.

— Ποῦ εἶνε τά θύμα ; ρώτησε ὁ Σλδερ.

Ὁ Πέρρον τού ἀποκρίθηκε:

— Ἡ νοικοκυρά μού εἶπε δτι δ-νομάζεται Κάρτερ. Ἔβγε νοικιάστε αὐτό τό δωμάτιο, πρό τριῶν ἑβδομάδων.

Ὁ Σλδερ εἶπε :

— Μέ ἀτοκλεῖ τά ἔδδ ὁ Μπράδν. Ἴσως νά ὑπέδσε, δτι αὐτό τό ἐγκλημα ἔχει σχέσι μέ τήν προχθεσινή δολοφονία μέσα στό τραίνο τού μεσονυκτίου μά...

— Κι' δμως ! Τόν ἔβρο αὐτόν τόν σταραγγλισμόνο νέο. Εἶμαι δέβαιος πώς δέν γελιόμαι. Μά δέν τόν ἔλεγαν Κάρτερ, τήν τελευταία φορά πού τόν ἐπιάσαμε. Εἶνε ὁ Φίξιν Χάστ. Ρτγκα ἀπό τή φυλακή πρό ἕξη ἑβδομάδων. Ἄνθρα στή σωμορία τής c'Ἀρβίγκερ. Τί δρήκατε μέσα στίς σστέτες του ;

Ὁ Πέρρον Ἔκεινε στόν Σλδερ ἕνα σουγτή, ἕνα κομμάτι σύρμα, μιά σχεδιασή τών ἀτμοπλοϊκών δρομολογίων γιά τό Σίντνεϊ κ' ἕνα χαρτί δπλωμένο σπό τέσσερα.

Μέλις ὁ Σλδερ διάβασε τό σημείωμα, ἀνεκήφηνε:

«Ἀγαπητέ Νόμπι, θά κάνω τά δδόντα γιά νά σέ δοηθήσω. Αὐτά πού μού γράφεις, εἶνε τρομερά. Ἠλπίζω τόσο δτι θά γόρεις στόν καλό δρόμο ! Ε...»

Ὁ Σλδερ κατάλαβε δτι τό σημείωμα αὐτό προρχόταν ἀπό τήν Ἔννυ Μλκγλλλαντ. Ἐξ ἄλλου ἀνετλήφθη, γιατί ἡ Σκώλλκρ Γιάρ ἀγνοοῦσε τήν ὑπαρξή τού Νόμπυ.

Ὁ νεαρός κακοποιός ἦταν γνωστός στήν Ἀστυνομία, ὑπό τά διάφορα ψευδώνυμά του. Μόνο οἱ περί αὐτόν τόν ἤξεραν μέ τό πραγματικό τόν δνομα.

— Ποῦ εἶνε ἡ σπιτονοικοκυρά ; ρώτησε ὁ Σλδερ.

— Νά τή φωνάξουμε, εἶπε ὁ Πέρον.

Ἡ κ. Οὐίγκινς κατέφθασε ἀσθμαίνοντας. Σταμάτησε ἔξω ἀπό τήν πόρτα τής κρεββατοκάμαρας καί εἶπε:

— Δέν μπαίνω μέσα, ἀκόμη καί ἀν μού δώσετε ἕνα πενταλίρο.

Ὁ Σλδερ τήν κάθησόγασε:

— Δέν εἶνε ἀνάγκη νά μπῆτε ἐδῶ μέσα γιά ἀναγνώρισε στίς ἐρωτήσεις που ἔχω νά σάς κάνω.

— Εἶπα ἤδη δσα ἤξερα.

— Πόσον καιρό γνωρίζετε τόν ἄνθρωπο τού δολοφονήσαν μέσα στό σπίτι σας ; ρώτησε σέ αὐταρχικό τόνο ὁ Σλδερ, ἐγκύπτοντας στόν διάδρομο.

— Δύρια κλείνουν τρεῖς ἑβδομάδες. Μού προκλήρωσε μιά ἑβδομάδα, μά δέν μού ἔανσθέσαν οὔτε μιά κένντα.

— Καί τό μπαούλο πού δρίσκεται μέσα στό δωμάτιό του, εἶνε ὁ μονατδικός του ἀποσκευές.

— Δέν ἔφερε ἄλλα πράγματα, δ-τάν νοίκιασε τό δωμάτιο.

— Πότε ἀνοίξατε γιά πρώτη φορά τό μπαούλο του ;

— Γιά ποιά μέ παίρνετε ; Δέν συνηθίζω νά ξρυνιάζω τίς ἀποσκευές τών ἀνοικιαστών μου.

— Σείς δρήκατε πρώτη τό πτώμα ;

— Μάλιστα.

— Τί ὥρα ἤτανε πάνω - κάτω ;

— Δέκα περίπου.

— Καί πότε τήν εἴδατε γιά τελευταία φορά ζωντανό ;

— Δύο ὥρες νωρίτερα. Μού εἶχε πῆ δτι θά κλήρωνε σήμερα τά ἐνοίκια τών δύο ἑβδομάδων που μού χρεωστούσε.

— Ὁ ἀνοικιαστής σας δεγόταν γυναικείες ἐπισκέψεις ;

— Ὄχι, ἤτανε σοδαρός νέος. Ἀσπέντορας μέ ἀξιοπρεπέστατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΜΑΛΛΑΝΤΣ

Ὅταν ὁ Σλδερ ἀγόρασε στή Σκώλλκρ Γιάρδ, τόν ἐπαρέμενε ἕνας ἀγγρωστος νέος.

— Μού εἶναι δτι ἀσχολεῖσθε μέ τήν ὑπόθεση τής δολοφονίας μέσα στό τραίνο τού μεσονυκτίου, εἶπε ὁ ἐπισκέπτης στόν νετέκτιβ.

— Μάλιστα, ἔχετε νά μού ἀναφέρετε τίποτε τό σχετικό ; ρώτησε ὁ Σλδερ.

— Ναί, κύριε ἀστυνομικέ ἐπιθεωρητά. Ὀνομάζομαι Γκόν Μάστελ. Εἶμαι γκαρσόν καί ὑπηρετοῦσα στό δστακόν - ρεστοράν τού τραίνου τού μεσονυκτίου, ἀπάνω στίς ἔγκαρσίες δε δλα τά σκεβρά καί τό ἔγκλημα. Εἶδα καί τίς φωτογραφίες τών θυμάτων που ἔδημοσιεύθησαν στόν τύπο. Ἀναγνώρισα ἀμέσως τή φυσιογνωμία τής Μίς Μλκγλλλαντ.

— Πότε εἴχατε τήν εὐκαιρία νά δρεθῆτε μέσα στό τραίνο ; ρώτησε ὁ Σλδερ.

— Κάθε ἕνα δρόμο, ἔτσι ὁ σωμός καταγθθνετο πρός τό Κίγκ'ς Κρός, καί ἤρθα νά σάς πῶ ὁρισμένα περιστατικά τά δποία μπορεί νά σάς ἐνδιαφέρουν. Ἡ Μίς Μλκγλλλαντ, συνέτρωγε μέ ἕνα κύριο, ὁ δποῖος θά ἦταν ὁ Ἴσμαϊλ, ὁν κρίνω ἀπ' τίς φωτογραφίες τού θύματος πού δέχομοτεύθηκαν στίς ἐφημερίδες.

— Μπορεῖτε νά μού περιγράψετε αὐτόν τόν κύριο ; ρώτησε ὁ Σλδερ.

— Ἤτανε κοκκινομάλλης. Αὐτό τό θυμᾶμαι καλά. Κ' εἶχε μιά ἐλληνίκα ! Ὀλο ἐκείνος μιλοῦσε. Ἡ Μλκγόλλαντ τόν ἄκουε μέ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ "ΒΡΑΔΥΝΗΣ,,

ΧΑΜΕΝΟΙ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΛΟΥΛΑΤΟΥ

Ὁ Ἀγιοῦσσο δέν μπόρεσε νά ἀγάλη ἀπό πάνω του τήν ἀφεφλή πισίς καί τή μελαγχολία, ἐνῷ ὁ Λουδάτος ἔτρωγε μέ δρεξι ἀλλά ἐπίνε λίγο πολύ. Ἡ ὀλοσέρα ἀπέρασε τό μή ζαλωστή καί δέν ζέρσι τί τού γίνεται.

Στό μυαλό του γύριζε μέ ἐπιμονή νά πιάση μιά ἰδέα, νά σκεφτεῖ μιά ἀπεμπαστικά γιά νά μπορέση νά γλυτώση ἀπό τό φοβερό κίνδυνο καί ἀπό τό μαγαίρι τίς τήρας. Ἐδέλπιζε στά μόνα τους τήν προσοχία κεθδς καί τήν ἔκφρασι μεγάλων ὀποσχέσεων γιά δοκιμές ἀπιμπανάτων καί καινγούδεν.

Ἡ Ἰδέα δμως πάς μπορούσε σε λίγο ἡ νά μαγαιρωθῆ ἡ νά τού πάρουν τό κεφάλι, τόν μαρμάρινον Κυτάξ'ρα δεξιά... Ἡ ἀγάπη γιά νά τό ξανκούρη ἀμέσως σέ λίγα δευτερόλεπτα. Ἀπάνω σέ μιά τέτοια κατάσταση, ἄνοιξε ἡ πόρτα καί φάνηκε ἡ Ζαμόλα.

Ἀπό πίσω της σά σκιά τήν ἀκολουθοῦσε ὁ μισόγυμνος ἀγριωνδός μέ τήν πλατειά κόμπα καί δέρμα χατζάρα.

Δέν τούμενε κομμιά ἀνφεῖκα λία πώς ἤτανε ὁ μπόγιας τής.

Ὁ Λουδάτος ταράχτηκε.

Σπκώθηκε ὀρθιος ἀμέσως, κατάπια διαστικά μιά φορά τό κόμπο πού εἶχε στό στόμα του κ' ἔκανε μιά δοβειά ὀπόκλιση.

— Δέρετε τί σπαντήσανε αὐτοί; τόν ρώτησε ἡ Ζαμόλα.

— Δέν θέλεις νά ἔλδω, ὡραία μου θεά, τῆς εἶπε χαμηλόφωνα.

Ἡ Ζαμόλα τού ἐξήγησε, τί ἔγραφε ἡ ἀπάντησις καί μέ ὀργή τού πρόσωπο :

— Ἐτοιμάσου νά πεθάνης καί σύ κι' ὁ σύντροφός σου.

Μιά φορά πού διατάξεις νά πεθάνω, θά πεθάνω, τῆς εἶπε μέ δση μπορούσε ψυχραιμία καί σταγνιό χαμόγελο, μά δκουστ καί μένα νά σού πῶ λίγα λόγια.

***

Καί γωσίς νά περιμένη ἀπάντησι, ἀξακολούθησε:

— Πώ πεθάνω εἶνε τό εὐκολώτερο πράγμα τού κόσμου, πλήνσι τό μαγαίρι σου καί δόβισέ σε στήν καρδιά μου... Μά τί ἔχει νά κερδίσης ἀπό τό θάνατο καί τό διπλό μου καί τού συντρόφου μου ; Τίποτα. Ἐγώ μιά φορά σε γνώρισα καί εἶδα μέ τί μεγάλη γυναικεία ἔχω νά κάνω νοιώθω δλη τήν ἐπιθυμία νά γίνω μέ μεγάλη μου χαρά σκλάβος σου...

Ἡ Ζαμόλα τόν ἄκουγε καί, πράγμα παράξενο γιά τή δική τη τύπα τής ψυχής της, τόν ἄφινε νά λέη χωρίς νά τόν διακόπτη.

— Θέλεις νά σού πούν ἀλήθεια ἐδώ ὀδώ νά σε προσκυνήσουνε, πρόπα σκύνα κ' ἔπειτα τό Ζείμπαδ; Σε με νά σκύνω νά τούς λήνσω; Θά τούς πῶ: «Βρέ πού γαιόσαστε. Ἐλάτε μαζί μου νά πάμε γιά τό προσκύνημα, γιατί ἡ Ζαμόλα δεν εἶνε γυναίκα, εἶνε θεά τῶ μαγκαρισμάτων καί ἐκείνος πού θά μαγαρισγιάτσει θά τούς δώσω τά κεφάλια;

Ἡ Ζαμόλα τόν ἄκουγε καί, τίποτα τῆς ψυχής της, τόν ἄφινε νά λέη χωρίς νά τόν διακόπτη.

— Θέλεις νά σού πούν ἀλήθεια ἐδώ ὀδώ νά σε προσκυνήσουνε, πρόπα σκύνα κ' ἔπειτα τό Ζείμπαδ; Σε με νά σκύνω νά τούς λήνσω; Θά τούς πῶ: «Βρέ πού γαιόσαστε. Ἐλάτε μαζί μου νά πάμε γιά τό προσκύνημα, γιατί ἡ Ζαμόλα δεν εἶνε γυναίκα, εἶνε θεά τῶ μαγκαρισμάτων καί ἐκείνος πού θά μαγαρισγιάτσει θά τούς δώσω τά κεφάλια;

Ἐκείνη τή στιγμή ἡ Ζαμόλα τόν διέκοψε. Μ' ὅλη τήν τῆς ἀγανάτα τόσο, τήν κορφή τῆς καί τήν παρέφερε ὁ πόθος καί τό μίσος τής ἀδιάκριτος, σού ἄρεσε νά ἀλνίζη τόκς ἤτανε δεσμά γιά τήν λίβ ἀλπδιά ὁ λευκός ἄνθρωπος

Ἔδειχνε τέτοιο θαυμασμό σπήν ἔκφρασι τού καί στίς ματιές τού ὁ Λουδάτος, πού κι' αὐτό συνέπεια σπό τά αὐξήση τήν πλάνη τής.

— Τά λές αὐτά λευκέ ἄνθρωπε, τόν ἔκανε, γιατί τά πιστεύω καί τά ἀλπδξεις ἡ γιά νά ξανακυρίσης μαζί μ' αὐτούς τούς προσκυνητές.

Οἱ διαμαντοῦρες τού Λουδάτου τότες ἄσανε τραγικές.

— Τί νά κάνω νά νοιώσω σ' αὐτούς τούς χαμένους ἀνθρώπους;

Ἔνιωθε ἀπό τή στιγμή, πού σε γνώρισε, ἕνα σέβας, σπλαχνόθυμος ὁλότελα καί μιά μονάχα θέα εἶνε εὐτυχία σπή ζωή μου νά μέ κάνουν ὁ ἄνθρωπός μου ἡ ἀγάπη τής ἄκουγε χωρίς νά μιλάη.

Ἀκουμπούσε μονοχά τό χέρι του ἀπάνω σπή λαθή τής φοβερή γυναίκα τόν ἄκουγε καί ἀνέβαζε ἕνοιωσε ὁτό πρόπο νεύμα τής Ζαμόλας νά τήν τρεσθῆς καί ἀρκοῦσε ἀπό τά μαλλιά τό θάμα, πού θά τοδδεύγνε νά τά πελέκιση τό κεφάλι διά μιᾶς.

Ἡ Ζαμόλα ἔνιωθε δυδ-τρεῖς στιγμές καί φάνηκε πώς ἡ ἀγρία εὐμορφιά της γιατί ἀληθινά ἦτανε ἀπό τίς σπάνιες ἀγριοομορφιές τής ζούγκλας ἔδειξε κάποια ἔκφρασι περίεργη σάν νά πάρασε ἀπό τό μυαλό της κάποια πονηρή ἰδέα.

***

"Ἐνιωσμσε ὁ Λουδάτος ἀμέσως πώς κάτι ἔγγινε σπή ψυχή της, τί δμως δέν μπορούσε νά καταλάβη.

Τόν ἄφησε κ' ἔφυγε χωρίς νά πού τή λέξ.

Οἱ τέσσερες σκλάβες, πού σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα εἴχανε φύγει τρομαγμένες σπήν πλαγιά κάμαρα ξανανγαίσανε. Ἕνα - λίγο - λίγο φοβισμένες.

Ἡ Ζαμόλα, πού δέν εἶχε πῆ λέξ, ἤτανε κερωμένος.

Δέν μπορούσε αὐτός ὁ ἄνθρωπος νά ἐνιώσ' ἕνα τέτοιο μυαλό του ἐν τῶ ἰδέα τού θανάτου. Ὁ Λουδάτος εἶχε μείνει σε τραγική ἀμφιβολία.

Θεόγουστος ἡ Ζαμόλα δέν τού εἶχε πῆ τίποτε καί μποροῦσε ἀπό σπή στιγμή νά κάνη ἀπόφασι καί ἡ μπή μέσα ὁ δήμιος ἡ ὁ δίμιος.

Γι' αὐτό ἄρχισε πάλι νά κουβεντιάζη καί νά χαζογελάη μέ τίς σκλάβες γιά νά διασκεδάση τήν ἀπελπισία του, ἐνῷ ἐν τοῦτοις ἦταν βιαρκώς σπήν πόρτα.

Τό παρασκηρό τρέξιμο ἡ πάτημα, πού ἄκουγε σπ' ἔξω ἀνάγκη τόν ἔκανε νά μείνη ἀκίνητο.

— Πάει, πειά, γαθήκαμε, μουρμούρισε ὁ Ἀγιοσσο.

— Δέν τό ξέρουμε ἀκόμα, τού ψιθύρισε ὁ Λουδάτος... Ἄμε δέν δώ τό μαγαίρι ἀπάνω σπό τό λαιμό μου δέν θά γάσω ὁλότελα τίς ἐλπίδες μου.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ U-202, Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΕΔΜΟΝΔ ΣΠΗΓΚΕΛ

Ἡ θάλασσα ἤτανε ἥσυχη σάν γυαλί κ' ἔτσι μπορούσανε ἕνα κομμάτι τό κρίνουμε ἀν ὑπῆρχαν γόρω ἐχθρικά περισκόπια. Ἀλλά, ὁχι! Τίποτε δέν φαινόταν. Ὅλα ἤτανε ἐν τάξει. Ἤταν δμως προσεκτικός, γιατί ἡ ὑποβρύχη μας πίσω σπό τήν κρυμμένη του ἱστιοφόρο ἕνα μεγάλο κλίκ κάτω σπ' ἀπλωμένα κατά τέσσερα τρόπο, ὥστε νά τό δώσ κάθε ἀντίθετη πλευρά. Τώρα πειά μπορούσαμε νά τό δούμε καλά. Δέν ἀργήσαμε νά διατεστώσουμε ὅτι πράγματι πάνω ἤτανε τελείως ἀκίνητο. Ἔτσι τό μέτρα μακρυά τοῦ ἐρτικόμετρα τώρα κατ μέ τά κιάλια μου θά μποροῦσα νά διακρίνω ἀκόμα καί τόν πίκι ἀπάνω σπό κατάστρωσά του.

Ὅταν πειά ἡ τάραμε μας ἀγρτῆκε σχεδόν τήν πρώμη τού ἱστιοφόρου, τότε ἔστρεψα πρός τά δεξιά καί διέκαψα καί σταματήσαμε. Ἐκάνανε ἐπιτέλους καί σταθερό ἀκρίδιο σπέναντι σπό ἐχθρικό σκάφος καί σε ἀπόστασι 80 μόλις μέτρων.

Σπό μεσινό κανόνι περίμενον ἀνεπόμενο νά τούς διατάξω νά ρίξουν.

Φώναξα σπόν Πέτερσον:

— Σπόχρς ἡ ἴσαλος γρμμή, κάτω ἀπό τό μεσινό κατάρτι. Τρία δλήματα, ὄχι περισσότερα.

Αὐτά ὁ ἀρκόσον γιά νά δουλάη ἕνον πειά τό μικρό ἱστιοφόρο.

Τώρα πειά ἤμουν τελείως ἥσυχος. Βέβαια δέν εἶχα σόστε στιγμή σκοπεύ νά πρόσχω μήπως γόρω σπό τό ἱστιοφόρο ξεπεταγτῆ ἕνφνος κάνένα περισκόπιο. Ἐν τοῦτος ἀπό μέτα μου ἀρχίζε ν' ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ ἀνεμμία πού μόν εἶχε πρόξενησε τό πλοιάρο αὐτό, ἤτανε τελείως ἀπίκατολόγγτος. Αὐτμόμον πού εἶχε σπατλήσει τόσες ὁδίες. Ἀρχίζω νά τελειοποιοῦμαι σπέναντι τόν ναυτῶν μου. Αὐτό σαλλογίζομον τώρα. Τά νεῦρα μου φαίνεται πώς δέν ἤταν πειά σπά σωστά τους. Ἐ ! γάρασε καί αὐτό ὁ κακόμοιρο, σιγοειδρίζω. Ὁ τέλμας σε τάκιστε. Δέ λίγο θά εἶσαι ἀγρυπτος, δέν θά μπορῆς νά κοιτερῆς σύτε ὑφρόβρχρκα. Τότε ἴσως καταλήξης σπό Γενικό Νοσοχρεῖο.

***

"Ἐ ! Τί εἶν' αὐτό ;.. Δέν ἤταν σφύρτμα ;... Ἕνα σφύρτμα ἐξῆ, ἕνα σφύρτμα περίεργο σάν νά ἔξγανε μέσα σπό ἕνα κλεισμένο χώρο. Ὦ! Καλά τό ἔλεγα. Δέν εἶχε σπατηθῆ. Ἀστρχίλα ἑνόμενα κ' ἕνα χτύπο σ' ἕλο μου τό κορμί.. Κύτταξε τόν Ἰκρέινγκ... Κοίνησε τό κεφάλι... Εἶχε γίνει ἄσπρος σάν τό κανί καί μοῦ ἔδειχνε μέ τό χέρι τό ἱστιοφόρο. Καί αὐτός τό εἶχε ἀκούσει.

Ὅλα τώρα ἐξετυλίχθησαν μέ μιά τεχνίτνα καταπλκτικήν.

Τό ἱστιοφόρο ἤτανε ἕνα γρήγορο ὀθίλβ μας ἐξερχρχνόμενο μέ φοβερό κάτωχρο κάτω ἀπό τό μεταῖο κατάρτι, ὅπως εἶχε διαβεῖ, καί ἐνῷ κά θρεσσμρα τα τοῦ ἐλμμτος σκαρεῖζονταν γόρω καί ἐρθαναν σχεδόν ὡς τά κεφάλια μας, ἔξρχνα ἀπό τό νεκρό πλοίο μάς ἔστελνε ἕνα τρομακτικό θρμρό. Μπροστά σπό μάτια μας τού ἀπό τήν κατάπληξι καί τόν τρόμο, πετάχτηκαν ἔξω ἀπό τίς κόγχες, ἀνοίξαν σπό κατάστρωσα τοῦ ἱστιοφόρου σέ ἕνα τηλεσκόπιο καί ἀπό ἕνα ἀεροπετάχτκαν τρία τεράστια κανόνια πού εἶχαν στρμμένους ἀπειλητικά τούς σκαλίνες τών ἐναντίον μας. Γ' ρνο ἀπό τά τρία κανόνια εἶχμα συγχρόνως δεκάδες Ἀγγλικούς ναύτες καί κξιωματικούς. Πού ἤτανε ὡς τήν στιγμή αὐτή κρυμμένος ὅλος αὐτός ὁ κόσμος τόν ἐχθρών ; Πού ἤτανε κρυμμένα τά κανόνια τους ; Ἡ θάλασσα τά εἶχε ξεράσει ;

Καί νά ! Τώρα στό μεσαῖο κατάρτι ὑψώνε ἡ ἐρετανική πολεμική σημαία !

Χαμένοι... Εἴμαστε χαμένοι... Πάρ' δλες μου τίς προρολήψεις, τήν ἀπάθειά μου...

Ὦ ! Πόσο ἔαθειά αἰσθάνθηκα νά πλημμύνεται ἡ καρδιά μου...

Δέν εἶχμα κομμιά ἐλπίδα σωτηρίας... Ἔκανα στό κατάστρωμα τό ὑποβρύχιο μου δλοι ἀρχιστν νά φεύγουν, τρελλοί ἀπό τήν ταραχή καί τήν ἀνησυχία:

— Ἰκρέινγκ... Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ...

— Χάνομαστε...

— Ὦ ! τά σκυλιά !..

Τά νύχια τοῦ χεριοῦ μου χώθηκαν στόν ὦμο τοῦ Ἰκρέινγκ.

"Ἠξερ ἡ πρώτη βλοβρονιτία τοῦ ἐχθροῦ ἐκπυρσοκροτούσε, τά κρότα θρεσκμτρα μάς χτυπούσαν τόν πύρ-γο μας, τρμπούσν τό κατάστρωμα.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΘΕΛΕΤΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ

ΚΑΠΑΡΝΤΙΝΑ;

Χωρίς νά γάνετε τόν καιρόν σας, ἐπισκεφθῆτε τήν "Ἔκθεσιν τοῦ Ἐργοστασίου

ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΕΤΣΗ

ΣΤΑΔΙΟΥ 43. Ἔναντι Δικαστηρίων, Τηλ. 27.209

Μέ τήν πεποίθησιν δτι θά εὕρετε δσον δύσκολος καί ἄν εἶσθε εἰς τήν ἐκλογήν καί δσον χρήματα καί ἄν διαθέτετε.

ΤΑΠΗΤΕΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΩΝ

Πλατεῖα Ἀγ. Γεωργίου Καρύτσι, Τηλέφ. 25921

"Οπως κάθε χρόνο καί φέτος ἔγει τήν μεγαλυτέραν συλλογήν διαφόρων ποιοτήτων

ΓΝΗΣΙΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Εἰς τούς ἐπιθυμοῦντας χορηγοῦνται εὐκολίαι πληρωμῆς μέχρι

12 ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

Ἀριθ. 3956

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ ἕκτῃ (6) Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνιακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου (1936) ἔτους, ἄρας ἡμέρας καί ὥρας 10 π.μ. ὁ ὑπογεγραμμένος διάκονος τῶν Ἀθηνῶν Ἱερωτικῶν κ. Σπύρος Θ. Γαμβρός, τῇ ἀγγελίᾳ καταγγελίᾳ τοῦ διακόνου κ. Ἀθανασίου Σταμπουλοπούλου, πλημμελειοδίκου τοῦ Λαυρεωτικοῦ Δικαστηρίου, κατέβην εἰς κελλίωσιν ἱερόν τῆς κ. Εὐαγγελίας τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερωτικῶν διά τῆς ἐνεργείας τῶν κ.κ. Ἐλένης Λ. Θ. Κουκουμᾶ, ἐμπόρου καί ἄλλου κάτοικον Ἀθηνῶν καί ἄλλου ἀγνώστου διαμονῆς, ἐκκλησιαστικῶν ἀντιμισθίων τῆς κατ' αὐτήν ἐξ μέρους τοῦ ἱερατοῦ καί ἀπαιτουμένης ἀποδείξεως τῆς ἀπαιτουμένης ἐν ἰσχύοντι περί διαζυγίου, δι' ἧς τούς ἐν ἀπόλυσι καί τούς κατά τήν συζήτησιν προσεπιβλεφθέντας ἀπόντας ἀπόντας καί ἐνόχους τῆς ἀγνοῖ βεκτῆ ἡ ἀγωγή τοῦ ἀδοῦ, ἐκφωνῆ διαλαμβάνοντες ἀποκλειστικῆ ἐπιστολῆ τῆς ἐναγομένης ἡ μεταξύ αὐτοῦ καί αὐτῆς κατά τήν ἡμέρα Σ' τοῦ Σεπτεμβίου τῆς 28 Ἀπριλίου/10 Ἀπριλίου 1921 γάμου γάμος τυε καί κατασκευασθῆ ἡ ἐναγομένη εἰς τήν Σουηδίαν τῆς ἀγωγῆς ἀπόν ἐν Σ τοῦ ἀνδρός καί ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπόν ἐν Σ τοῦ ἀνδρός τῆς ἐναγομένης ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀφιστάμενος

Η Βραδυνή

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	(Από της Σεπτεμβρίου) Ἐτησία	720
	Ἑξάμηνος	500
	Τρίμηνος	200
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Δ 4
	Ἑξάμηνος	Δ 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Ἐτησία	$ 24
	Ἑξάμηνος	$ 12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΓΕΩΡΓ. Ν. ΞΕΝΑΚΗΣ

Ἀλεξάνδρας 41

*** ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ***

ημερινών σεζόν

Τὸ κατάστημα ΤΣΕΚΕΑΝΗ—ΚΑΡΔΟΥΡΗ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 12 καὶ Βουγαινίας, παρέλαβεν, ἀφοῦ κάνουν, τὴν συλλογὴν μαλλίνων καὶ μεταξωτῶν ὑφασμάτων τῆς παρισινῆς HAUTE-COUTURE.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

(Σύνεχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδας)

ευτὸ λοιπόν. Οὔτε σένα οὔτε ὁ ἄλλον κανένα.

— Μπορεῖ νὰ μὴ τὸ σκάφτηκες ὁ χρειάζεσαι, πῆγες νὰ τὴ δῆ Δη-τόδες.

— Μὴ μοῦ πῆς ἄλλη κουβέντα μητρό. Εἶνε τοῦτο ἡ χάρι σου ὁ ἀπό σένα. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ ὅ Ἐκεῖνες δὲ τὰ σήμερα, ἀλλὰ ἐπεῖ νὰ μπερεκάσῃ. Ἡ θάσις ου εἶνε στὴ θάλασσα. Μὰ ἔκεῖ τὸ νησί ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ρόβια καὶ θαλασσινούς.

Δὲν πρόσδεσε ἄκρη ὁ Δημη-ός. Μαζέψανε τὰ πράματα, κα-θήκανε στὴ χάρα, ἠρέμασε τὸ ρι κι ἀστεῖα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ μητρός μπαρκάρισε σ' ἕνα Κι-τικο μπρίκι, γιὰ νὰ περάσῃ στὴ ταιωνιά.

***

Ἡ Σκεῦκω εἶχε λίγα τάλαρα ἡ κατάφερε μ' αὐτὰ νὰ γίῃσι ε σπιτάκι καὶ νὰ κάσῃ μαζί τὴ Λασκαρίνα της. Τοῦτο τὸ ρίτσι μεγάλωνε κι ὅλοι στὴ νη-εἶχανε νὰ κάνουνε μὲ τὴν Ζω-δα του καὶ τὴν ἀφοῦλα του. ρσάρων χρονῶν κατέβηκε μ' ἕνα Κι-γονγκλαι, μπῆκε σ' ἕνα ἐφοπλι-ἀ' ἀνοίχτηκε στὸ πέλαγο. Σ'-ιγκτικαν κιοῦφῆς τὸ σι Σπι-ὑστες ἀπὸ φόβο μὴν ἀφανισῇ τὴ μάζεψαν.

Πέντε χρονιὰ ἐλέοντας τὰ κα-ε καὶ τὰ κασόβελα σὰν πάτσαγο ο νιστὶ γὰ καθαλίνῃ σ' τρίκια, σῦζια, ζωντανὰ κι ἀν-ὑτάκας φόσπορα τὴ μάνα της ὅστι σαπέζι σ' ἕνα σπίτι. ρεοὶς καὶ ἔφ' πάτι γὰ κάτση ἕνα κοράδι καὶ ν' ἀρμενεῖν ὰ βάσσασες.

Κ' ἔταν ἔνιωσε γιὰ ἄγρο τὴν ρμο καὶ ἐλέοντας σαὸν ἀ-ὑς κατεβάδες τὸν παιδιὸν, ἀ-ζήτησε καὶ τὴν διόνη τὴς πα-ρα κι' ἔμαδε τὸν ἥτανε κοπε-ὐκι ἀνοίχτηκε ἀπὸ τὴν ἀγκα-ὐγὴ ἀσυνήθιστη σὲ παιδαρέλα τε-μικρὴ καὶ ἄσχημη. Δίγκος νὰ ὑσὴν εἶχε πέσει στὴν ποδ ἀρ-ιὰ θλῦμε κι' ἀμέλητη εἶχε σφη-ὐ μὲ γανιὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἀνοίγματα.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ.

ΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις κανονιστικοῦ συνταξίου. Ὁ νόμος τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ἀριθμὸν ἐφαρμοστέος τὴν ἐκδοχὴν τῆς ἀποφάσεως, ὁ δὲ ἀριθμὸς τὸ ἀριθμὸν τὸ νόμου τῆς ἀποκομιθείσης συντάξεως.

Στρατιωτικοὶ κανονιστικαί

17329 Λογοθ. Γ. 5304, 17530 Λαδᾶ-πουλος Π. 2929, 17531 Γιανάς Δ. 3432, 17531 Ἀναγνωστόπουλος Κ. 3952, 17532 Ἀν-τζιβάκος Α. 3600, 17534 Καρβελᾶς Κ. 3560, 17535 Ἰωάννου Γ. 5408, 17536 Ζόρμπος Χρ. 5200, 17537 Μπουρῆς Παν. 2700, 17538 Κόκκορας Ἀναστ. 3323, 17539 Ρουμελιώτης Α. 5720, 17540 Σπυρόπουλος Ἀ. 1766, 17541 Νικόλαος Δ. 2960, 17542 Μεταξόπουλος Παν. 3146, 17543 Μπεμπεδάκης Γ. 5730, 17544 Φω-τοπουλος Ἀ. ἀρχ. 765, 17545 Σταματο-πούλου Σ. ἀρχ. 2960, 17546 Δασκαλάκη Καλλιόπη 1700, 17548 Σ. Μπρου Ἐυθυμία 2128, 17549 Πλαγιανὸς Δ. 5192, 17550 Φρυνιωτοπούλου Κ. 8336, 17551 Μαρκ-ᾶς Ἀ. 4916, 17552 Ρεβενιώτης Ἀ. 4353, 17553 Χατζηχριστοφόρου Σ. 3005, 17554 Σκλαβενίτης Π. 4880, 17558 Ἰσκάρ Ἀ. 3186, 17556 Ὀλυμπίου Σ. 5125, 17557 Τζάνη Δ. 4889, 17559 Μανταζῆς Β. 2460, 17560 Ψυχομάνος Ἀ. 3700, 17561 Τσιμπουκᾶς Γ. 5730, 17562 Πα-ν. 1364, 17563 Κουρουμπᾶς Ἀ. 2387, 17564 Φρέρης Ἀ. 2626, 17565 Κοκ-τας Κ. 1728, 17566 Φωτεινὸς Ἀ. 1120, 17567 Τρεπτοὺς Ἀ. 1606, 17981 Ντοῦρος Ἰ. εἰς ἐπιστ. 17982 Ἰωαννόπουλος Ἀ. ἐξ ἐπιστ. 17982 Γρόμος Κ. 304, 17984 Ὀρφανίδης Ἀ. 2848, 17985 Πρόκοπος Π. 2005, Πολυτεχνόπουλος Ἀ. 7216, 17987 Ἀλεξ. Κ. 10 ἐτῶν, 17988 Μπαμπάτσης Ἀ. 2000, 17989 Μπαμπάτσης Ἐ. 6166, 61989 Ἀρμένης Γ. 3040, 17990 Λαν-τζιβάκος Γ. 4614, 17992 Βαρνιάν-τας Ἀ. 3306, 17993 Ἀναστασόπουλος Ἀ. 3233, 17994 Πολυκόνης Ἰ. 5760, 17994 Ἠρακλῆς Ἀ. 3920, 17996 Μακρῆς Ἀ. 4293, 17997 Παχούλας Ν. 1680, 17998 Ἠλιο-κάρης Ἀ. 3230, 17999 Μαυρόπουλος Ἀ. 1897, 18000 Παπαδόπουλος Γ. 7100, 18001 Γιαννόπουλος Ἀ. 1144, 18002 Μεσ-ρανέας Φοῖ 4914, 18003 Δημοσιόσ-β. 3146, 18004 Χρόνος Ἀ. 2464, 18005 Γιωργαντζῆς Ἐλένη 803, 18006 Οἰκονο-μίδου Ἐφπ 3832, 18007 Γρομόπουλος Ἐ. 2618, 18008 Ἀλεκάκος Ν. 3801, 18009 Ἀναβασσόπουλος Ἀ. 1786, 18010 Σφακι-ᾶς Ἐ. 2666, 18011 Παρμενίδης Ἀ. 3266, 18012 Μπουτσικόζος Δ. 3156, 18013 Τρι-μάκος Β. 3870, 18014 Ταιρομπάς Σ. 3320, 18015 Ἀναγνωστόπ. Κ. 4373, 18016 Σταμάκαρος Π. 5720, 18017 Γιρούτας Τρ. 3304, 18018 Βάσσος Μ. 2640, 18019 Σταφιδᾶς Ἐφραγκλίν 2784, 18020 Κάσσος Σπ. 2266, 18021 Πετσιλᾶς Γρ. Ν. 3469, 18022 Μπουτσικόζος Γ. 2400, 18023 Γεωργᾶς Ἀ. 5726, 18030 Μαν-τάκος Ἀ. 1700, 18031 Ἰωαννόπ. Ἰω. 179, 18032 Ζαγκᾶς Ἀ. 3944, 18033 Ζαχαρόπουλος Ν. 1572, 18034 Καραμαλάκη Μαρία 1600, 18035 Ζωνιάδης Π. 5414, 18036 Ρούβας Γ. 1790, 18037 Τρεκλῆ-πος Ἀ. 1600, 18038 Ἀναγνωστόπουλος Ἀ. 5336, 18039 Ἀναγνωσταόπουλος Ἀ. 7644, 18040 Μαυρομάτης Ἐ. 5200, 18041 Λουκοπούλου Ἀ. 8350, 18043 Βελονιᾶς Ἀ. 2648, 18044 Κρεκουκίδου Ἀ. 2737, 18045 Γοβοῦσης Σ. 5192, 18046 Ποπα-δόπουλος Ἀ. 3720, 18047 Σίνκας Κ. 5082, 18048 Βάρκα Ν. 2600, 18049 Ἀρφάνη Β. 5803, 18050 Χαλκιδᾶς Σ. 7216, 18051 Δρούγκας Σ. 5100, 18052 Γιαννόπουλος Ἀ. 2720, 18053 Κορκολόπουλος Ἀ. 836, 18054 Καλαντζῆς Ἀ. 5168, 18055 Πετρόπουλος Ἀ. ἀρχ. 3857, 18056 Κατσιμᾶ Ἀ. ἀρχ. (ἐξόν) 18057 Τσιρουλᾶ Ν. ἀρχ. 5068, 18058 Παπαδό-πουλος Ἀ. 4782, 18059 Κωτσοπούλου Ἠλίας 1520, 18061 Λαμπάκη Ἰωάννα 1972, 18062 Κοντοφῆ Μαρία 2537, 18063 Σκαμπᾶς Ἐλένη 3168, 18064 Παπαδη-μητρίου Ἀνθ. 882, 18065 Γάκος Βασίλ. 5168, 18066 Ἰσχυρόπουλος Ἀγγελ. 5411, 18067 Ἀναστασιάδου Ὀλυμπ 4189, 18068 Παπαδόπουλος Ὀλυμπ 3333, 18070 Πετκίν Μαρουλᾶ 2301, 18071 Βωβιάδου Ἐλένη 1368, 18071 Γεώργη Ἀνέτα 2508, 18072 Τσόλη Ἀνθ. 3869, 18073 Ζάνκα Μαρία 2218, 18074 Μπόμπολα Καλλιόπη 1041, 18075 Μαρμαρινοῦλου Ἀγγελ. 2413, 18076 Γεωμετρᾶ Ἐλένη 1277, 18077 Γρανιανοῦ-λίδου Βασ. 3040, 18078 Τσόρκα Ἀναστ. 1656, 18079 Δούκα Ἐλένη 3155.

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΑΠΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Κοπετοῦς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 108646/15-9-1936 ἀποφάσεώς του παρέτεινε μέχρις τέλους τοῦ τρεχοντος ἔτους τὴν προθεσμίαν πρὸς ἐκδοχὴν εἰς αἰτήματα τῶν ἀναγκαστικῶν ἀστῶν πρόσφυγας τῶν διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων.

Καλοῦνται ὅσοι δὲν συστηματοποιήθησαν πρὸς τὴν τρόφοδοτικὴν ἀνάγκην καὶ ἀποκαλυφτεῖς μαθητοῦσθαι τὴν ἐπιδοῦλιν τῶν πρὸ ἐνὸς πρόκειται ἀναγκαστικῶν ἀστῶν καὶ ἐπιδείξουν τρίτα τὰ κατάλληλα δικαιολογητικὰ ἐν ἀνάγκῃ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν τῶν ἀποκαταστάσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1936.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΑΥΤΑΣ

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΚΑΙ Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΑΥΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Φίλωνος 2). Ἀρχαιοπρεπὲς ὁ «Ὁ σύζυγος τῆς γυναικὸς μου».

ΑΛΗΚΗΣ. «Τὸ ἀστεῖο τοῦ κτίστου».

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ἀρκεῖ λόγον κένους».

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειραιῶς). «Ἀφεντικὸ».

ΚΕΦΕΤΖΗΔΕΙΟΝ. «Ὑψηγορεῖται ἀγάπη».

ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΟΥ (Ἐπιδαύρου Ἀγίου Ἀνδρέου). «Ἀγωνιστὴς Ἀίμας».

ΜΟΥΤΑΛΑ. «Ὁ ἔρωτας τῆς καρδιᾶς μου».

ΠΑΛΑΙΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ (Ἀλληνίτης — Ἰατροῦ Ἀγ.). «Ἀλληνίτης».

Οἱ Κινηματογραφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κοκέλα».

ΑΠΤΕΡΑ. «Ἀγωνιστὴς γυναῖκα».

ΠΑΛΑΣ (Μεταξᾶ). «Φέρε τραγούδι».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἀξιωματικὸς (β' ἑβδομάς)».

ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ἄδε Μαρία (β' ἑβδομάς).

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἐπάνω τὸ βιβλίον».

ΑΛΜΠΡΑ. «Ἀπόψε καὶ βαρετά».

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Οἱ Ἄλλοι».

ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Γιατί κοιτάζεσθε;» μ. ΙΡΙΣ. «Ὁ Κος ἀπὸ τὴν Ὀδεσσόν».

ΚΟΣΜΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. «Ἔνας ἄνθρας μὲ λαιμὸ».

ΟΥΦΑ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν σοβαρῶν».

ΑΘΗΝΑΙ-ΤΚΟΝ. «Γίγαντες τοῦ Μεξικοῦ».

ΔΗΜΟΣ. «Βοκαλίς γιὰ μιὰ νύχτα».

ΑΤΟΣ. «Ἀγάπη ἀπὸ ἀγάπη».

ΕΚΟΣ ΣΙΣ. «Γιὰ λίγη ἀγάπη».

ΕΛΛΑΣ. «Ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῶν ἀγάπων».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ἐλθέτω ζωνταχόρος».

ΚΟΡΩΝΙΣ. Ἐ. Ἰωνικὴ. «Ὁ Ὀπισθόφυλλος».

ΕΤΟΥΑΛ. «Γρανάδιος τῆς ἀγάπης».

ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ. «Ἀξιωματικὸς Ἀγγελος».

ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ὁ ἄρθρας πρὸς τὴν δόξαν».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἀρκοῦμαι 13».

ΠΕΛΛΑΣ (Πειραιῶς). «Ἀξιωματικὸς».

ΡΟΖΙΝΑΛΙΡ. «Τὸν—Κόπτ».

Πειραιῶς

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἀστεῖοι τῶν θαλασσῶν».

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ. «Τὸ ἀνοίγμα τῶν ἀνείρων».

ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκινιᾶς). «Ἀγγελάκι».

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὰ ἔνκλημα τοῦ Εἰσαγγελέως Κόλλεν».

ΚΑΛΛΙ-ΑΛΛΙΦ. «Ὁ κόμης εἶνε κορίτσι».

ΠΑΛΑΣ Σ. «Ἔκεῖ τὸ κορμάκι».

* ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ *

Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1936

16 Νοεμβρίου 1936

Γάμοι 10.

Γεννήσεις 21. Ἄρρ. 11. θῆλ. 10.

Θάνατοι 16. Ἄρρ. 14. θῆλ. 2.

Οἱ ἀποθανόντες: Ἄνδρ. Ἀναστ. Ἀγγελ. 57 ἐτῶν χρηματομεσίτης. Σμαράγδης Κωστ. ἐτῶν 54 ἐτῶν, ἄνδρ. Ἀθανάσιος 66 ἐτῶν. Νικ. Ρόκκος 21 ἐτῶν, Μιχ. Δούλος 27 ἐτῶν. Ἰφιγένεια Παναγιώτου 20 ἐτῶν ὑπάλληλος. Μιχ. Κωστόπουλος 1 ἐτῶν. Ἐπιμ. Ἀλεξόπουλος 65 ἐτῶν ἐμπορολάστης. Ἐμμ. Βασιλικὸς 14 ἐτῶν μαθητής. Μιχ. Μπαρμπάκος 64 ἐτῶν, ἐ. Ἀναγνωστόπουλος 45 ἐτῶν ἀνερ. Θαλλᾶ-λος. Ἰπ. Μυρτιδιάκιος 70 ἐτῶν, Ἰωάν. Λαζάρου 33 ἐτῶν, Κωνστ. Γαρίνης 12 ἐτῶν κορασγυναικ. καὶ 2 βάνατοι ἐκβίας τοῦ Βρεφοκομείου.

Ἄγαμοι 5, Ἔγγαμοι 4.

* ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ *

Σήμερον Τρίτην διανυκτερεύουν τὰ κάτωθι φαρμακεῖα:

Ἀπόστολος Π. Παπᾶς 2, Μιτρίδης Ἀ. Λέδου 95. Κυριακόπουλος Γ., Ἠφαιστοῦ 1. Βασιλειάδου Ἀ. Ἐ. Ἀγ. Δημητρίου. Ἰρανταρόπουλος Π. Χαρ-ρακτῆρ 3. Ἐβλιωτ, Ἐθνικὴ 24. Βαμβακόπουλος Σ. Σόλωνος. Παπαδόπουλος Σ.σ. Ἀκτῆς 110, Ἰωνόμου Α. Φιλωνος 195. Φράγκος Π. Πλατεῖα Κεπαδοκρατείου, Γεωλογόπουλος Ἀ. Βουκουρεστίου 20. Ἀγορᾶ Φίρμινος. Ζήσης Μ. Ἐσωτερικοῦ Ἐστίας 1. Ἀναστασόπουλος Ἀ. Δικαιοσύνης Ε. Ἡ ἀρχ. 64. Ζαχόπουλος Π. βασίλου 83. Ἀγγελόπουλος Ἀ. Βῆρωνος 1. Ἀναστασόπουλος Ἀ. Ἀγ. Δημητρ. Δ. Ἡλιοῦ Πρόκοπτσου. Βαμπλιόγκα Ἀ. Ἀρκαδιάδας 70 ἐτῶν. Ἰωάν. Λαζάρου 33 ἐτῶν, Κωνστ. Γαρίνης 12 ἐτῶν κορασγυναικ. καὶ 2 βάνατοι ἐκβίας τοῦ Βρεφοκομείου.

Ἄγαμοι 5, Ἔγγαμοι 4.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ εἰς τὸ πέμβος τοῦ Ἐθνομάρτυρος

Ὁ Ὀργανισμὸς Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν ἀκτῶν τῶν Βασιλέων, ἀποφασίζει:

1) Ὁρίζει πένθος καθ' ἅπαντα τὸν ἐ-φεξῆς χρόνον ἀπὸ σήμερον μὲ ἐπιβεβαίωσιν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τῶν ἐτῶν. Ἐπιμ. Ἀλεξόπουλος 65 ἐτῶν ἐμπορολάστης. Ἐμμ. Βασιλικὸς 14 ἐτῶν μαθητής. Μιχ. Μπαρμπάκος 64 ἐτῶν, ἐ. Ἀναγνωστόπουλος 45 ἐτῶν ἀνερ. Θαλλᾶ-λος. Ἰπ. Μυρτιδιάκιος 70 ἐτῶν, Ἰωάν. Λαζάρου 33 ἐτῶν, Κωνστ. Γαρίνης 12 ἐτῶν κορασγυναικ. καὶ 2 βάνατοι ἐκβίας τοῦ Βρεφοκομείου.

Ἄγαμοι 5, Ἔγγαμοι 4.

Ὁ πολεμικὸς πολεμιστὴς εἰς τὸ πέμβος τοῦ Ἐθνομάρτυρος.

Ὁ Ὀργανισμὸς Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν ἀκτῶν τῶν Βασιλέων, ἀποφασίζει:

1) Ὁρίζει πένθος καθ' ἅπαντα τὸν ἐ-φεξῆς χρόνον ἀπὸ σήμερον μὲ ἐπιβεβαίωσιν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τῶν ἐτῶν. Ἐπιμ. Ἀλεξόπουλος 65 ἐτῶν ἐμπορολάστης. Ἐμμ. Βασιλικὸς 14 ἐτῶν μαθητής. Μιχ. Μπαρμπάκος 64 ἐτῶν, ἐ. Ἀναγνωστόπουλος 45 ἐτῶν ἀνερ. Θαλλᾶ-λος. Ἰπ. Μυρτιδιάκιος 70 ἐτῶν, Ἰωάν. Λαζάρου 33 ἐτῶν, Κωνστ. Γαρίνης 12 ἐτῶν κορασγυναικ. καὶ 2 βάνατοι ἐκβίας τοῦ Βρεφοκομείου.

Ἄγαμοι 5, Ἔγγαμοι 4.

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Προμήθεια αὐτοκινήτου καταθρεκτήρος

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1937, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 μεταμεσημβρίας, ἐνεργεῖται ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι, ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Δήμος μὲ μυστικὴν μειοδοτικὴ διαγωνισμὸν δι' ἐγγραφῶν προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς αὐτοκινήτου καταθρεκτήρος ἀντλίας 179 ἵππων (ἀντ. 179 ἵππ.) ἐξ ἑκατὸν τόνων τῆς ἀφορμῆς τῆς ἀναφορᾶς μὲ ἐπιβεβαιωμένον ἀφρόλυμα καὶ ἀναφορᾶς ἀπαλλαγὴν τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἀναφορᾶς

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΝ 10.20 Π.Μ. Ο «ΑΒΕΡΩΦ» ΚΟΜΙΖΟΝ ΤΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΑΣ ΣΟΡΟΥΣ ΕΙΣΕΠΛΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΒΑΡΥΠΕΝΘΕΙΣ Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΙΛΕΙΣ ΝΕΚΡΟΥΣ Η ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΚΤΙΡΙΩΝ

Βαρυπενθούσα ή Πειραιεύς ξύπνησε σήμερον γιά νά ἀποχαιρετήσῃ τούς μεγάλους της νεκούς. Χρόνια ἐλάβανε τώρα πάρα ἀπότο τόπο τῆς ἀνουσίας Των ἐξορίας, περίμενε νά τή σημειρινή Ἱστορική ἡμέρα γιά νά γνωρίσῃ στήν προσφιλή γῆ τῶν πατέρων Τους. Κι' ἡ ἡμέρα αὐτή, ἦλθε. Οἱ Ἄταφοι ἔρχονται! Ρίγη συγκινήσεως, διατρέχουν τήν ψυχήν κάθε Ἀθηναίου, κάθε Ἕλληνος, στήν ἔδεα αὐτή πού ἀπό ἐβδομήντα χρόνια γίνεται σήμερα πραγματικότης.

Βαρύς συνενοχισμένος ὁ οὐρανός τῆς Ἀττικῆς, λές καί θέλει μ' αὐτό νά δείξῃ καί ἡ φύσις τή συμμετοχή της στό ἔργο πανελλήνιο πένθος. Κι' ἀργότερα, ὅσο περνάνε ἡ ὥρα, τά σύννεφα φεύγουν, ὁ οὐρανός καθαρίζει. Εἶναι τό σημάδι τῆς χαρᾶς γιαρᾶς πού ἀναμιγνύεται μέ τό βαρύ πένθος καί τήν βαθειά συγκίνησι, γιατί οἱ Μεγάλοι Νεκροί ξαναγυρνοῦν στόν τόπο τους, νά καλυσθοῦν μέ τό γιδεια πού τοῦς ἀγαποῦσαν καί πολύ τόσο περίμενε νά τούς δεχθῆ.

Ο ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

Οἱ τελευταῖες προετοιμασίες τῆς πομπεύσεως γιά τήν ἀποδοχή τῶν ἀεπτῶν σορῶν ἔγιναν τελειόσεις. Οἱ πλατεῖες καί οἱ κεντρικοί δρόμοι, τά δημόσια καί Ἰδιωτικά καταστήματα, σπίτια καί ἐπιχειρήσεις, τά πάντα, γιουν καλυμμένα μέ τό βαρύ πένθος πού ἀρμόζει στήν ἱστορική ἡμέρα. Ἀκόμη καί οἱ πιό ἀπομακρυσμένες πλατεῖες, κι' αὐτά πιόπανκτεφοι βρίσκοι, κι' τά σπίτια τῶν συνοικιῶν, ἔγουν προαλλάδει τήν πένθιμη δόξι τους. Πλυτοῦ μεσίσης σημαίες, παντοῦ μαῦρα κρέπια κι' ἄλλοί λιφρίδες βλαστοί, τά χρῶματα τοῦ Ὀθωνείου βασιλικοῦ πένθους. Κι' ὁ κόσμος ποῦ κυκλοφορεῖ στούς δρόμους, ὁ πιό πολύς μέ μαῦρες γραβάτες, μέ κονκαρδές τῶν δεμενήτων Βασιλέων, περιβεβλημένες μέ πένθιμες ταινίες, σκιωτές, σκυβωπούς καί σιωπηλές μέ τήν ἔκφρασι τοῦ πένθους σπά μάτια.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ὁ ἠλεκτρικός σταθμός τῆς Ὁμονοίας, ἐκ τοῦ ὁποίου θά ἀποδοθοῦν τά φέρετρα μέ τούς ἀπεσοῦ νεκροῦς, ἔχει στρωθῆ ὁλόκληρος μέ δαρυτίμους τάπητας καί ἔχει διακοσμηθῆ μέ φοινικοδένδρα. Εἰς τήν πρός τήν Ἁγίου Κωνσταντίνου ἔξοδον τοῦ σταθμοῦ ἐκ τῆς ὁποίας θά διέλθουν τά φέρετρα, ἔχουν τοποθετηθῆ δύο μεγάλα τεράστια δάδια περιβεβλημένα μέ γράμματα ἀπό φόρας καί διακοσμημένα μέ δάφνας φυστικές, μέ στέμματα καί μέ τά κεφαλαῖα ψηφία Κ.Σ.Ο. εἰς τάς τρεῖς αὐτῶν πλευράς. Ἐπί τῶν δάδων θά καῖη λιβανωτός κατά τήν διέλευσιν τῆς νεκρικῆς πομπῆς.

Τά πάρεξ τῆς πλατειᾶς μέγεραι, καθώς καί τά μέγεραι τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔγουν διακοσμηθῆ μέ ἀπειροπλήθεις ταινίας πορφύρας, μέ ταινίας τῶν ἑλληνικῶν χρωμάτων καί μέ σημαίας αἱ ὁποῖαι κυματίζουν ἐπάνω. Ἡ Ἰδιωτική πρωτοβουλία συνηγωνίσθη τήν κρατικήν προσπάθειαν διά νά γίνουν δεκτά τά σεπτά σκηνώματα τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων ἀπό τόν Ἑλληνικό λαόν, τό ὁποῖον τόσον ἠγάπησεν καί ὁ ὁποῖος τόσον τούς ἐλάτρευσε, μέ τόν ἐπιβλητικότερον τρόπον.

Τόν διάκοσμον τῶν ὑγροῖσίν κατεκατασταθέντων καί πλουσίων εἶχεν ἀναλάβει τό ὑπουργεῖον Πρωτευούσης, ἐντός δέ ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἀπό τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον, ὑπό τήν ἐποπτείαν τῶν ἀνωτέρων τεχνικῶν ὁπλαλίων τοῦ Δήμου, κ.κ. Κρεμπέ καί Πλουμιστό, ἐπιφέρθη μέ ἀξιέπαινος ἀληθῆς καθ' ὅλα ἐργασία.

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Τά ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καί Οἰκονομικῶν ἔγουν διαμάσεια δι-ακοσμηθῆ μέ ταινίας πορφυρᾶς καί ἐλληνικάς καί μέ ἀπειρα φόρούσας τά ἀρχικά στοιχεῖα τῶν βασιλέων Βασιλέων. Ὑπεράνω τῆς εἰσόδου τοῦ κεντικοῦ Δικαστικοῦ στεγάζεται τό ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔχει τοποθετηθῆ τεράστιον ἐλληνικόν σέμεμα. Ἐπί διαστέρας πρέπει νά τονισθῆ ὁ ἐξαιρετικός διάκοσμος τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν. Τά κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν του ἔγουν πουλιθῆ μέ ἀλλοδόρφα μέ ταινίας χρώματος λευκοῦ καί κυανοῦ, καί ἐπ' αὐτῶν εἶνε τοποθετημένοι καλλιτεχνικόταται ἀλλαί ταινίαι χρώματος πορφύρας. Εἰς τούς δύο ὀψηλούς στύλους τοῦς κόρυνεσμένους ἐπί τῆς μέσον τῆς πλατεῖας Συντάγματος εἶνε ἐξηρτημένοι δύαλαι ταινίαι πορφύρας, φθονουσαι μέχρι τοῦ ἐδάφους διάκοσμος ἁπλός, ἀλλά ἐπιβλητικός. Ὅστε δι' αὐτοῦ νά ἐπιτυχθῆ ἀξιοθέατος ἀμφιθεατρικός μεγάλη πλατεῖα.

Εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον τῶν ἄκρων αἰγιαλῶν τῶν ὁποῖων τιμέων ἐκεῖ ὑψηλῶν ὀβελίσκων ἔγουν ἐξαρτηθῆ τρία πένθιμα ἀλλόφορα πορφύρας καί μέ τά ψηφία Κ. Σ. Ο. ἐπ' αὐτῶν καί ἕνα τέσσαρα μέ ἑλληνικά χρώματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Τήν 10.30' ὑπό ἀποστάσματος ὁπλιτῶν ἀδηγήθησαν εἰς τήν πλατεῖαν Μητροπόλεως τά δύο φέρετρα πυροβόλα τά ὁποῖα ἐπιποθήσθησαν ἔνθεν καί ἔνθεν τῆς εἰσόδου. Ὁ διάκοσμος τῶν εἰς τήν πλατεῖαν, ὅσον καί εἰς τό ἐσωτερικόν τοῦ ναοῦ διά τόν ὁποῖον ἐπ ἔλυμαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Κρεμπέ καί Πλουμιστός, ὑπῆρξεν ἄκρως ἄπλοῦς, ἐπιθυμία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καί τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Πλήν τοῦ διακόσμου τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καί τοῦ Γενικοῦ Ὑπουργείου εἰς τήν ἀπέναντι τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ, Χρόνια ἐλάβανε τώρα πάρα ἀπότο τόπο τῆς ἀνουσίας Των ἐξορίας, περίμενε νά τή σημειρινή Ἱστορική ἡμέρα γιά νά γνωρίσῃ στήν προσφιλή γῆ τῶν πατέρων Τους. Κι' ἡ ἡμέρα αὐτή, ἦλθεν. Οἱ Ἄταφοι ἔρχονται! Ρίγη συγκινήσεως, διατρέχουν τήν ψυχήν κάθε Ἀθηναίου, κάθε Ἕλληνος, στήν ἔδεα αὐτή πού ἀπό ἐβδομήντα χρόνια γίνεται σήμερα πραγματικότης.

Βαρύς συνενοχισμένος ὁ οὐρανός τῆς Ἀττικῆς, λές καί θέλει μ' αὐτό νά δείξῃ καί ἡ φύσις τή συμμετοχή της στό ἔργο πανελλήνιο πένθος. Κι' ἀργότερα, ὅσο περνάνε ἡ ὥρα, τά σύννεφα φεύγουν, ὁ οὐρανός καθαρίζει. Εἶναι τό σημάδι τῆς χαρᾶς γιαρᾶς πού ἀναμιγνύεται μέ τό βαρύ πένθος καί τήν βαθειά συγκίνησι, γιατί οἱ Μεγάλοι Νεκροί ξαναγυρνοῦν στόν τόπο τους, νά καλυσθοῦν μέ τό γιδεια πού τοῦς ἀγαποῦσαν καί πολύ τόσο περίμενε νά τούς δεχθῆ.

Ο ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

Οἱ τελευταῖες προετοιμασίες τῆς πομπεύσεως γιά τήν ἀποδοχή τῶν ἀεπτῶν σορῶν ἔγουν τελειόσει. Οἱ πλατεῖες καί οἱ κεντρικοί δρόμοι, τά δημόσια καί Ἰδιωτικά κατα